

Sveto jevanđelije po Luci

Glava 1

1. Budući da mnogi počеше opisivati događaje koji se ispuniše među nama,
2. Kao što nam predaše koji isprva sami vidješe i sluge riječi biše:
3. Namislih i ja, ispitavši sve od početka, po redu pisati tebi, čestiti Teofile,
4. Da poznaš temelj onijeh riječi kojima si se naučio.
5. U vrijeme Iroda cara Judejskoga bijaše neki sveštenik od reda Avijna, po imenu Zarija. i žena njegova od plemena Aronova, no imenu Jelisaveta.
6. A bijahu oboje pravedni i pred Bogom, i življahu u svemu po zapovijestima i uredbama Gospodnjijem bez mane.
7. I ne imadijahu djece; jer Jelisaveta bješe nerotkinja, i bijahu oboje već stari.
8. I dogodi se, kad on služaše po svome redu pred Bogom,
9. Da po običaju sveštenstva dođe na njega da iziđe u crkvu Gospodnju da kadi.
10. I sve mnoštvo naroda bijaše na polju i moljaše se Bogu u vrijeme kađenja.
11. A njemu se pokaza anđeo Gospodnji koji stajaše s desne strane oltara kadionoga.
12. I kad ga vidje Zarija uplaši se i strah napade nanj.
13. A anđeo reče mu: Ne boj se, Zarija; jer je uslišena

S v e t o j e v a n ě e l i j e p o L u c i

Glava 1

1. B udući da m nogi počeše opisivati događaje koji se ispuniše m eđu nam a, 2. K ao što nam predaše koji isprva sam i vidješe i sluge riječi biše:

3. N am islih i ja, isp itav ši sv e o d p o četk a, p o red u pisati tebi, čestiti T eofile, 4. D a poznaš tem elj onijeh riječi kojim a si se naučio.

5. U vrijeme Iroda cara Judejskoga bijaše neki sveštenik od reda A vijna, po im enu Z arija. i žena njegova od plemena Aronova, no imenu Jelisaveta.

6. A bijahu oboje pravedni i pred B ogom , i življahu u svemu po zapovijestima i uredbama Gospodnjijem bez mane.

7. I ne im adijahu djece; jer Jelisaveta bješe nerotkinja, i bijahu oboje već stari.

8. I dogodi se, kad on služашe po svom e redu pred Bogom,

9. D a po običaju sveštenstva dođe na njega da iziđe u crkvu Gospodnju da kadi.

10. I sve m noštvo naroda bijaše na polju i m oljaše se B ogu u vrijeme kađenja.

11. A n jem u se p o k aza an Ā eo G o sp o d n j i k o j i stajaše s desne strane oltara kadionoga.

12. I kad ga vidje Z arija uplaši se i strah napade nanj.

13. A anĀeo reče m u: N e boj se, Z arija; jer je uslišena tvoja m olitva: i žena tvoja Jelisaveta rodiće ti sina, i naĀ en i m u im e Jo v an .

14. I biće tebi radost i veselje, i m nogi će se obradovati njegovu rođenju.

15. Jer će biti veliki pred B ogom , i ne će niti vina i sikera; i napuniće se D uha svetoga još u utrobi m atere svoje;

16. I m noge će sinove Izrailjeve obratiti ka Gospodu Bogu njihovome; 17. I on će naprijed doći pred njim u duhu i sili Ilijnoj da obrati srca otaca k djeci i nevjernike k mudrosti pravednika, i da pripravi Gospodu narod gotov.

18. I reče Z arija anĀelu: P o čem u ću ja to poznati? jer sam ja star i žen a je m o ja v rem en ita.

19. I odgovarajući anĐeo reče m u: Ja sam G avrilo što stojim pred Bogom, i poslan sam da govorim s tobom i da ti javim ovu radost.

20. I evo, onijem ićeš i ne ćeš m oći govoriti do onoga dana dok se to ne zbude; jer nijesi vjerovao mojijem riječim a koje će se zbiti u svoje vrijeme.

21. I narod čekaše Z ariju, i čuĐahu se što se zabavi u crkvi.

22. A izišavši ne m ogaše da im govori; i razum ješe da m u se nešto utvorilo u crkvi; i on nam igivaše im ; i osta nijem.

23. I kad se navršiše dani njegove službe otide kući svojoj.

24. A poslije ovijeh dana zatrudnje Jelisaveta žena njegova, i krijaše se pet m jeseci govoreći: 25. T ako m i učini G ospod u dane ove, u koje pogleda na m e da m e izbavi od ukora m eĐu ljudim a.

26. A u šesti m jeseć po sla B og anĐela G avrila u grad Galilejski po imenu Nazaret.

27. K djevojci isprošenoj za m uža, po im enu Josifa iz dom a D avidova; i djevojci bješe im e M arija.

28. I ušavši k njoj anĐeo reče: R aduj se, blagodatna!

G ospod je s tobom , blagoslovena si ti m eĐu ženam a.

29. A ona vidjevši ga poplaši se od riječi njegove i pomisli: Kakav bi ovo bio pozdrav?

30. I reče joj anĐeo: N e boj se, M arija! Jer se našla milost u Boga

31. I evo zatrudnjećeš. i rodićeš sina, i nadjeni m u im e Isus.

32. O n će biti veliki, i nazvaće se sin najvišega, i daće mu Gospod Bog prijesto Davida oca njegova; 33. I carovaće u dom u Jakovljevu va vijek, i carstvu njegovom ne će biti kraja.

34. A M arija reče anĐelu: K ako će to biti kad ja ne znam za m uža?

35. I odgovarajući anĐeo reče joj: D uh sveti doći će na tebe, i sila najvišega osjenice te; za to i ono što će se roditi biće sveto, i nazvaće se sin B ožij.

36. I eto Jelisaveta tvoja tetka, i ona zatrudnje sinom u starosti svojoj, i ovo je šesti m jeseć n jojzi, koju zovu nerotkinjom.

37. Jer u B oga sve je m oguće što reče.

38. A M arija reče: E vo sluškinje G ospodnje; neka m i bude po riječi tvojoj. I anĐeo otide od nje.

39. A M arija ustavši onijeh dana otide brzo u gornju zemlju u grad Judin.

40. I uĐe u kuću Z arijnu, i čestita Jelisaveti.
41. I kad Jelisaveta ču čestitanje M arijino, zaigra dijete u utrobi njezinoj, i Jelisaveta se napuni Duha svetoga,
42. I povika zdravo i reče: B lagoslovena si ti m eĐu ženam a, i blagosloven je rod utrobe tvoje.
43. I otk u d m en i o v o d a d o Ď e m ati G o s p o d a m o jeg a k meni?
44. Jer gle, kad doĐe glas čestitanja tvajega u uši m oje, zaigra dijete radosno u utrobi mojoj.
45. I blago onoj koja vjerova; jer će se izvršiti što joj kaza Gospod.
46. I reče M arija: V eliča duša m oja Gospoda; 47. I obradova se duh moj Bogu spasu mojemu, 48. Š to pogleda na poniženje sluškinje svoje; jer gle, od sad će m e zvati blaženom svi naraštaji; 49. Š to m i učini veličinu silni, i sveto im e njegovo; 50. I milost je njegova od koljena na koljeno onima koji ga se boje.
51. Pokaza silu rukom svojom; razasu ponosite u mislima srca njihova.
52. Z baci silne s prijestola i podiže ponižene.
53. Gladne napuni blaga, i bogate otpusti prazne.
54. Primi Izrailja slugu svojega da se opomene milosti; 55. K ao što g o v o ri o cim a n ašijem , A v ram u i sjem en u njegovu do vijeka.
56. Marija pak sjedi s njom oko tri mjeseca, i vrati se kući svojoj.
57. A Jelisaveti doĐe vrijeme da rodi, i rodi sina.
58. I čuše njezini susjedi i rodbina da je G ospod pokazao veliku milost svoju na njoj, i radovahu se s njom.
59. I u osm i dan doĐoše da obrežu dijete, i šćadijahu da mu nadjenu ime oca njegova, Zarija.
60. I odgovarajući m ati njegova reče: N e, nego da bude Jovan.
61. I rekoše joj : N ikoga nem a u rodbini tvojoj da m u je tako ime.
62. I namigivahu ocu njegovu kako bi on htio da mu nadjenu ime.
63. I zaiskavši daščicu, napisa govoreći: Jovan m u je im e. I začudiše se svi.
64. I odm ah m u se otvoriše usta i jezik njegov, i govoraše hvaleći B oga.
65. I uĐe strah u sve susjede njihove; i po svoj gornjoj Judeji razglasi se ovaj sav dogaĐaj.

66. I svi koji čuše m etnuše u srce svoje govoreći: šta će biti iz ovoga djeteta? I ruka G ospodnja bješe s njim .

67. I Zarija otac njegov napuni se Duha svetoga, i prorokova govoreći: 68. B lagosloven G ospod B og Jakovljevi što pohodi i izbavi narod svoj 69. I podiže nam rog spasenija u dom u D avida sluge svojega,

70. K ao što govori ustim a svetijeh proroka svojijeh od vijeka

71. D a će nas izbaviti od našijeh neprijatelja i iz ruku sviju koji mrze na nas; 72. U činiti m ilost ocim a našijem , i opom enuti se svetoga zavjeta svojega, 73. K letve kojom se kleo A vram u ocu našem u da će nam dati.

74. Da se izbavimo iz ruku neprijatelja svojijeh, i da m u služim o bez straha, 75. U svetosti i u pravdi pred njim dok sm o god živi.

76. I ti, dijete, nazvaćeš se prorok najvišega; jer ćeš ići naprijed pred licem G ospodnjijem da m u pripraviš put.

77. D a daš razum spasenija narodu njegovu za oprostjenje grijeha njihovijeh.

78. Po du b o k o j m ilo sti B o g a n ašeg a, p o k o j o j n as je pohodio istok s visine.

79. D a obasjaš one koji sjede u tam i i u sjenu sm rtnom e; da uputiš noge naše na put m ira.

80. A dijete rastijaše i jačaše duhom , i bijaše u pustinji dotle dok se ne pokaza Izrailju.

Glava 2

1. U to vrijeme pak iziđe zapovijest od cesara Avgusta da se prepise sav svijet.

2. Ovo je bio prvi prijepis za vladanja Kirinova Sirijom.

3. I pođoše svi da se prepisu svaki u svoj grad.

4. Tada pođe i Josif iz Galileje iz grada Nazareta u Judeju u grad Davidovu koji se zove Vitlejem, jer on bijaše iz doma i plemena Davidova, 5. Da se prepise s Marijom, isprošenom za njega ženom, koja beše trudna.

6. I kad onam o bijahu, dođe vrijeme da ona rodi.

7. I rodi sina svojega prvenca, i povi ga, i metnu ga u jaslji; jer im ne bijaše mjesta u gostionici.

8. I bijahu pastiri u onome kraju koji čuvahu noćnu stražu kod stada svojega.

9. I gle, anđeo Gospodnji stade među njima, i slava Gospodnja obasja ih; i uplašiše se vrlo.

10. I reče im anđeo: Ne bojte se; jer gle, javljam vam veliku radost, koja će biti svem u narodu.

11. Jer vam se danas rodi spas, koji je Hristos Gospod u gradu Davidovu.

12. I eto vam znaka: naći ćete dijete povito gdje leži u jasljima.

13. I u jedanput po stad es anđelom mnoštvo ovčjika nebeskijeh, koji hvaljahu Boga govoreći: 14. Slava na visini Bogu, i na zemlji mir, među ljudima dobra volja.

15. I kad anđeli otidoše od njih na nebo, pastiri govorahu jedan drugome: Hajdemo do Vitlejema, da vidim o to što se tam o dogodilo što nam kaza Gospod.

16. I dođoše brzo, i nađoše Mariju i Josifa, i dijete gdje leži u jasljima.

17. A kad vidješe, kazaše sve što im je kazano za to dijete

18. I svi koji čuše diviše se tome što im kazaše pastiri.

19. A Marija čuvaže sve riječi ove i slagaše ih u srcu svojemu.

20. I vratiše se pastiri slaveći i hvaleći Boga za sve što čuše i vidješe kao što im bi kazano.

21. I kad se navršio osam dana da ga obrežu, nadjenuše mu ime Isus, kao što je anđeo rekao dok se još nije bio ni zametnuo u utrobi.

22. I kad doĐe vrijeme da idu na molitvu po zakonu Mojsijevu, donijete ga u Jerusolim da ga molite pred Gospoda,

23. (Kako što je napisano u zakonu Gospodnjem: Da se svako dijete moluško koje najprije otvori matericu posveti Gospodu); 24. I da prinesu priložbu, kako što je rečeno u zakonu Gospodnjem, dvije grlice, ili dva golubića.

25. I gle, bijaše u Jerusolim čovjek po imenu Simeun, i taj čovjek bijaše pravedan i pobožan, koji čekaše utjehe Izrailjeve, i Duh sveti bijaše u njemu.

26. I njemu bijaše sveti Duh kazao da neće vidjeti smrti dok ne vidi Hrista Gospodnjega.

27. I kada mu Duh te doĐe u crkvu; i kad donesoše roditelji dijete Isusa da svrše za njega zakon po običaju,

28. I on ga uze na ruke svoje, i hvali Boga i reče: 29. Sad otkrivaš samiroslugu svojega, Gospode, po riječi svojoj;

30. Jer vidješe oči moje spasenije tvoje, 31. Koje si ugotovio pred licem sviju naroda, 32. Vidjelo, da obasja neznabošce, i slavu naroda tvojega Izrailja.

33. I Josif i mati njegova čuĐahu se tome što se govoraše za njega.

34. I blagoslovi ih Simeun, i reče Mariji materi njegovoj: Gle, ovaj leži da mu noge obori i podigne u Izrailju, i da bude znak protiv koga će se govoriti 35. (A i tebi sam otkriva probušće nož dušu), da se otkriju misli mnogijeh srca.

36. I bijaše Ana proročica, kći Fanuilova, od koljena Aširova; ona je ostarjela, a sedam je godina živjela sam uzem od djevojaštva svojega, 37. I udova oko osam deset i četiri godine, koja neodlažaše od crkve, i služala Bogu dan i noć postom i molitvama.

38. I ona u taj čas doĐe, i hvaljaše Gospoda i govoraše za njega svima koji čekahu spasenija u Jerusolim.

39. I kad svršiše sve po zakonu Gospodnjem, vratiše se u Galileju u grad svoj Nazaret.

40. A dijete rastijaše, i jačaše u duhu, i punjaše se prema udrosti, i blagodat Boga oživala u njemu.

41. I roditelji njegovi čuĐahu svake godine u Jerusolim o prazniku pashe 42. I kad mu bi dvanaest godina, doĐoše oni u Jerusolim po običaju praznika; 43. I kad dana provedoše, i oni se vratiše, ostala

dijete Isus u Jerusalimu; i ne znade Josif i mati njegova; 44. N ego, m isleći da je s društvom , otidoše dan hoda, i stadoše ga tražiti po rodbini i po znancim a.

45. I ne našavši ga vratiše se u Jerusalim da ga traže.

46. I poslije tri dana naĐoše ga u crkvi gdje sjedi m eĐu učiteljim a, i sluša ih, i pita ih.

47. I svi koji ga slušahu divljahu se njegovu razumu i odgovorima.

48. I vidjevši ga začudiše se, i m ati njegova reče m u: S ine! šta učini nam a tako? E vo otac tvoj i ja sa strahom tražasm o te.

49. I reče im : Z a što ste m e tražili? Z ar ne znate da m eni treba u onom biti što je oca m ojega?

50. I oni ne razu m ješe riječi što im reče.

51. I siĐe s njim a i doĐe u N azaret; i bijaše im poslušan. I m ati njegova čuvaše sve riječi ove u srcu svojemu.

52. I Isus n ap red o v aše u p rem u d ro sti i u rastu i u milosti kod Boga i kod ljudi.

Glava 3

1. U petnaestoj godini vladanja ćesara T iverija, kad bješe P ontije P ilat sudija u Judeji, i Irod ćetverovlasnik u G alileji, a F ilip brat njegov ćetverovlasnik u Itureji i u Trah o n itsk o j, i L isan ija ćetv ero v lasn ik u A v ilin i, 2. Z a poglavara sveštenićkijeh A ne i K ajafe, reće B og Jovanu sinu Zarijnu u pustinji, 3. I doĐe u svu okolinu Jordansku propovijedajući krštenje pokajanja za oproštenje grijeha; 4. K ao što je napisano u kn jizi rijeći proroka Isaije koji govori: G las onoga što viće u pustinji: pripravite put Gospodnji; poravnite staze njegove; 5. Sve doline neka se ispune, i sve gore i bregovi neka se slegnu; i što je krivo neka bude pravo, i hrapavi putovi neka budu glatki; 6. I svako će tijelo vidjeti spasenije B ožije.

7. Jovan pak govoraše ljudim a koji izlažahu da ih krsti P orodi aspidini! ko vam kaza da bježite od gnjeva koji ide

8. Rodite dakle rodove dostojne pokajanja, i ne govorite sebi: oca imamo Avrama; jer vam k ažem d a B og m ože i od ovoga kam enja podignuti djecu Avramu.

9. Jer već i sjekira stoji drvetu kod korijena; i svako drvo koje dobra roda ne raĐa sijeće se i u oganj se baca.

10. I pitahu ga ljudi govoreći: šta ćem o dakle ćiniti?

11. O n pak odgovarajući reće im : K oji im a dvije haljine neka da jednu onome koji nema; i ko ima hrane neka ćini tako.

12. D oĐoše pak i carinici da ih krsti, i rekoše m u: U ćitelju! šta ćem o ćiniti?

13. A on im reće: N e ištite više nego što vam je rećeno.

14. P itahu ga pak i vojnici govoreći: A m i šta ćem o ćiniti? I reće im : N ikom e da ne ćinite sile niti koga da opadate, i budite zadovoljni svojom platom.

15. A kad narod bješe u sum nji i pom išljahu svi u srcima svojijem uz Jovana: Da nije on Hristos?

16. O d g o v araše Jo v an sv im a g o v o reći: Ja v as k rstim vodom ; ali ide za m no m jaći od m ene, kom e ja nijesam dostojan odriješiti rem ena na obući njegovoj : on će vas krstiti D uhom svetijem i ognjem .

17. O n im a lopatu u ruci svojoj, i očistiće gum no svoje, i skupiće pšenicu u žitnicu svoju, a pljevu će sažeći ognjem vječnijem .

18. I drugo m nogo koješta javlja narodu i napominja.

19. Iroda pak četverovlasnika koraše Jovan za Irodijadu, ženu brata njegova, i za sva zla što učini Irod;

20. I svrh svega učini i to te zatvori Jovana u tamnicu.

21. A kad se krsti sav narod, i Isus pošto se krsti i m oljaše se Bogu, otvori se nebo, 22. I siđe nanj Duh sveti u tjelesnom e obliku kao golub, i ču se glas s neba govoreći: Ti si sin moj ljubazni, ti si po mojoj volji.

23. I taj Isus im aše o k o trid eset godina kada p o če; i bješe, kao što se m išljaše, sin Josifa sina Ilijna, 24. Sina Matatova, sina Levijna, sina Melhijna. sina Janejeva, sina Josifova, 25. Sina Matatijna, sina Amosova, sina Naumova. sina Eslijna, sina Nangejeva, 26. Sina Maatova, sina Matatijna, sina Semejina. sina Josifova, sina Judina, 27. Sina Joanina, sina Risina, sina Zorovavelova, sina Salatiilova, sina Nirijna, 28. Sina Melhijna, sina Adijna, sina Kosamova, sina Elmodamova, sina Irova, 29. Sina Josijna, sina Eliezerova, sina Jorimova, sina Matatova, sina Levijna, 30. Sina Simeunova, sina Judina, sina Josifova, sina Jonanova, sina Eliakimova, 31. Sina Melejina, sina Mainanova, sina Matatina, sina Natanova, sina Davidova, 32. Sina Jesejeva, sina Ovidova, sina Voozova, sina Salmonova, sina Naasonova.

33. Sina Aminadavova, sina Aramova, sina Esromova.

sina Faresova, sina Judina, 34. Sina Jakovljeva, sina Isakova, sina Avramova, sina Tarina, sina Nahorova, 35. Sina Seruhova, sina Ragavova, sina Falekova, sina Everova, sina Saina, 36. Sina Kainanova, sina Arfaksadova, sina Simova, sina Nojeva, sina Lamehova, 37. Sina Matusalina, sina Enohova, sina Jaredova, sina Maleleilova, sina Kainanova, 38. Sina Enosova, sina Sitova, sina Adamova, sina Božijega.

Glava 4

1. Isus pak pun Duha svetoga vrati se od Jordana, i odvede ga Duh u pustinju, 2. I četrdeset dana kuša ga Đavo, i ne jede ništa za to dana; i kad se oni navršiše, onda ogladnje, 3. I reče m u Đavo: A ko si sin B ožij, reci ovom e kamenu da postane hljeb.

4. I odgovori m u Isus govoreći: u pism u stoji: ne će živjeti čovjek o sam o m hljebu, nego o svakoj riječi B ožijoj.

5. I izvedavši ga Đavo na goru visoku pokaza m u sva carstva ovoga sv ijeta u tren u ću o k a, 6. I reče m u Đavo: T ebi će dati svu vlast ovu i slavu njihovu, jer je m eni predana, i kom e ja hoću daću je; 7. T i dakle ako se pokloniš preda m nom biće sve tvoje.

8. O dgovarajući Isus reče m u: Idi od m ene, sotonu; u pismu stoji: poklanjaj se Gospod Bogu svojemu, i njem u jedinom e služi.

9. I odvede ga u Jerusolim, i postavi ga navrh crkve, i reče m u: A ko si sin B ožij, skoči odavde dolje; 10. Jer u pism u stoji da će anĐelim a svojijem zapovjediti za tebe da te sačuvaju, 11. I uzeće te na ruke da gdje ne zapneš za kam en nogom svojom.

12. I odgovarajući Isus reče m u: K azano je: ne kušaj Gospoda Boga svojega.

13. I kad svrši Đavo sve kušanje, otide od njega za neko vrijeme.

14. I vrati se Isus u sili duhovnoj u Galileju; i otide glas o njemu po svemu onom kraju.

15. I on učaše po zbornicam a njihovijem i svi ga hvaljahu.

16. I doĐe u N azaret gdje bješe odrastao, i uĐe po običaju svom e u dan subotni u zbornicu, i ustade da čita.

17. I daše m u knjigu proroka Isaije. i otvorivši knjig u naĐe m jesto gdje bješe napisano: 18. Duh je Gospodnji na meni; za to me pomaza da javim jevanĐelije sirom asim a; posla m e da iscijelim skrušene u srcu; da propovjedim zarobljenim a da će se otpustiti, i slijepim a da će progledati; da otpustim sužnje;

19. I da propovijedam prijatnu godinu Gospodnju.

20. I zatvorivši knjigu dade sluzi, pa sjede: i svi u zbornici gledahu nanj.

21. I poče im govoriti: D anas se izvrši ovo pism o u ušim a vašim a.

22. I svi m u svjedočahu, i divljahu se riječim a blagodatim koje izlažah u iz u sta n jeg o v ijeh , i g o v o rah u : Nije li ovo sin

Josifov?

23. I reče im : V i ćete m eni bez sum nje kazati ovu priču: ljekaru! izliječi se sam ; što sm o čuli da si činio u K apernaum u učini i ovdje na svojoj postojbini.

24. R eče pak: Z aista vam kažem : nikakav prorok nije bio na svojoj postojbini.

25. A zaista vam kažem : m noge udovice bijahu Izrailju u vrijeme Ilijno kad se nebo zatvori tri godine i šest m jeseci i bi velika glad po svoj zem lji; 26. I ni k jednoj od njih ne bi poslan Ilija do u Sareptu S idonsku k ženi udovici.

27. I mnogi bijahu gubavi u Izrailju za proroka Jeliseja; i ni jedan se od njih ne očisti do N eem ana Sirijanina.

28. I svi se u zbornici napuniše gnjeva kad čuše ovo.

29. I ustavši istjeraše ga na polje iz grada, i odvedoše ga nav rh g o re g d je b ijaše n jih o v g rad sazid an d a b i g a bacili odozgo.

30. A li on proĐe izm eĐu njih, i otide.

31. I doĐe u K apernaum grad G alilejski, i učaše ih u subote.

32. I čuĐahu se nauci njegovoj; jer njegova besjeda bješe silna.

33. I u zbornici bješe čovjek u kom e bješe nečisti duh Đavolski, i povika iza glasa 34. G ovoreći: P roĐi se, šta je tebi do nas, Isuse N azarećanine? D ošao si da nas pogubiš? Z nam te ko si svetac B ožij.

35. I zaprijeti m u Isus govoreći: um ukni, i iziĐi iz njega. I oborivši ga Đavo na srijedu, iziĐe iz njega, i ni malo mu ne naudi.

36. I u sve uĐe strah, i govorahu jedan drugom e govoreći: kakva je to riječ, da vlašću i silom zapovijeda nečistijem duhovim a, i izlaze?

37. I otide glas o njemu po svima okolnijem mjestima.

38. ustav ši p ak iz zb o rn ice d o Đ e u k u ću S im o n o v u ; a taštu S im onovu bješe uhvatila velika groznica, i m oliše ga za nju.

39. I stavši više nje zaprijeti groznici, i pusti je. I odm ah ustade i služaše im .

40. A kad zahoĐaše sunce, svi koji im adijahu bolesnike od razlićnih b o lesti d o v o Đ ah u ih k n jem u ; a on na svakoga od njih m etaše ruke, i iscjeljivaše ih.

41. A i Đavoli izlažahu iz m nogijeh vićući i govoreći: T i si H ristos sin B ožij. I zaprećivaše im da ne govore da znadu da je on Hristos.

42. A kad nasta dan, iziĐ e i o tid e u p u sto m jesto ; i narod ga tražaše, i doĐoše k njem u, i zadržavahu ga da ne ide od njih.

43. A on im reče: I drugijem gradovim a treba m i propovjediti jevanĐelije o carstvu B ožijem u; jer sam na to poslan.

44. I propovijedaše po zbornicam a G alilejskijem.

Glava 5

1. Jedanput pak kad narod naleže k njem u da slušaju riječ B ožiju on stajaše kod jezera G enisaretskoga, 2. I vidje dvije laĐe gdje stoje u kraju, a ribari bijahu izišli iz njih i ispirahu m reže; 3. I uljeze u jednu od laĐi koja bješe S im onova, i zam oli ga da m alo odm akne od kraja; i sjedavši učaše narod iz laĐe.

4. A kad presta govoriti, reče S im onu: H ajde na dubinu, i bacite m reže svoje te lovite.

5. I odgovarajući S im on reče m u: U čitelju! svu noć sm o se trudili, i ništa ne uhvatism o: ali po tvojoj riječi baciću m režu.

6. I učinivši to uhvatiše veliko m noštvo riba, i m reže im se prodriješe.

7. I nam agoše na društvo koje bješe na drugoj laĐi da doĐu da im pom ognu; i doĐoše, i napuniše obje laĐe tako da se gotovo potope.

8. A kad vidje Petar Simon, pripade ka koljenima Isusovijem govoreći: IziĐi od m ene, G ospode! ja sam čovjek griješan.

9. Jer bijaše ušao strah u njega i u sve koji bijahu s njim od m noštva riba koje uhvatiše; 10. A tako i u Jakova i Jovana, sinove Zevedejeve, koji b ijah u d ru g o v i S im o n o v i. I reče Isu s S im o n u : N e boj se; odsele ćeš ljude loviti.

11. I izvukavši obje laĐe na zem lju ostaviše sve, i otidoše za njim .

12. I kad bješe Isus u jednom gradu, i gle, čovjek sav u gubi: i vidjevši Isusa pade ničice m oleći m u se i govoreći: G ospode! ako hoćeš m ožeš m e očistiti.

13. I pruživši ruku dohvati ga se, i reče: H oću, očisti se. I odmah guba spade s njega.

14. I on mu zapovjedi da nikom ne kazuje: Nego idi i pokaži se svešteniku, i prinesi dar za očišćenje svoje, kako je zapovjedio M ojsije za svjedočanstvo njim a.

15. A li se glas o njem u još većm a razlažaše, i m noštvo naroda stjecaše se da ga slušaju i da ih iscjeljuje od njihovijeh bolesti.

16. A on odlažaše u pustinju i m oljaše se B ogu.

17. I jedan d an u čaše o n , i o n d je sjeĐ ah u fariseji i zakonici koji bijahu došli iz sviju sela G alilejskijeh i Judejskijeh i iz Jerusalima; i sila Gospodnja iscjeljivaše ih.

18. I gle, ljudi donesoše na odru čovjeka koji bješe uzet, i tražahu da ga unesu i m etnu pred anj; 19. I ne našavši kuda će ga unijeti od naroda, popeše se na kuću i kroz krov spustiše ga s odrom na srijedu pred Isusa.

20. I vidjevši vjeru njihovu reče m u: čovječe!
opraštau ti se grijesi tvoji.

21. I počeše pom išljati književnici i fariseji gov oreći: K o je ovaj što huli na B oga? K o m ože opraštati grijeh e osim jednoga Boga?

22. A kad razu m je Isus pom isli njihove, odgovarajući reče im : šta m islite u srcim a svojim ?

23. šta je lakše reći: opraštaju ti se grijesi tvoji? ili reći: ustani i hodi?

24. N ego da znate da vlast im a sin čovječij na zem lji opraštati grijeh e, (reče uzetom e:) tebi govorim : ustani i uzm i odar svoj i idi kući svojoj.

25. I odm ah ustade pred njim a, i uze na čem u ležaše, i otide kući svojoj hvaleći B oga.

26. I svi se upropastiše, i h v aljah u B o g a, i n ap u n iv ši se straha govorahu: čuda se nagledasm o danas!

27. I po tom iziĐe, i vidje carinika po im enu L evija gdje sjedi na carini, i reče m u: H ajde za m nom .

28. I ostavivši sve, ustade i poĐe za njim .

29. I zgotovi mu Levije kod k u će sv o je v elik u čast; i bješe m nogo carinika i drugih koji sjeĐahu s njim za trpezom.

30. I vikahu na njega književnici i fariseji govoreći učenicim a njegovijem : Z a što s carinim a i grješnicim a jedete i pijete?

31. I odgovarajući Isus reče im : N e trebaju :zdravi ljekara nego bolesni.

32. Ja nijesam došao da dozovem pravednike nego grješnike na pokajanje.

33. A oni m u rekoše: Z a što učenici Jovanovi poste često i m ole se B ogu, tako i farisejski; a tvoji jedu i piju?

34. A on im reče: M ožete li svatove natjerati da poste dok je ženik s njim a?

35. N ego će doći dani kad će se oteti od njih ženik, i onda će postiti u one dane.

36. K aza im pak i priču: N iko ne m eće zakrpe od nove haljine na staru haljinu, inače će i novu razdrijeti, i staroj ne liči što je od novoga.

37. I niko ne ljeva vina novoga u m jehove stare; inače prodre novo vino mjebove i ono se prolije, i mjevovi propadnu;

38. Nego vino novo u mjevove nove treba ljevati, i oboje će se sačuvati.

39. I niko pivši staro ne će odm ah novoga; jer veli: staro je bolje.

Glava 6

1. Dogodi mu se pak u prvu subotu po drugome danu pashe da iĐaše kroz usjeve, i učenici njegovi trgahu klasje, i satirahu rukam a te jeĐahu.

2. A neki od fariseja rekoše im : Z a što činite što ne valja činiti u subotu?

3. I odgovarajući Isus reče im : Z ar nijeste čitali ono što učini D avid kad ogladnje, on i koji bijahu s njim ?

4. K ako uĐe u kuću B ožiju, i uze hljebove postavljene i izjede, i dade ih onim a što bijahu s njim , kojijeh nikom e ne valjaše jesti osim jedinijeh sveštenika.

5. I reče im : S in je čovječij gospodar i od subote 6. A dogodi se u drugu subotu da on uĐe u zbornicu i učaše, i bješe ondje čovjek kom e desna ruka bješe suha.

7. K njiževnici pak i fariseji gledahu za njim ne će li u subotu iscijeliti, da ga okrive.

8. A on znadijaše pom isli njihove, i reče čovjeku koji im aše suhu ruku: ustani i stani na srijedu. A on ustade i stade.

9. A Isus reče im : D a vas zapitam : šta valja u subotu činiti, dobro ili zlo? održati dušu ili pogubiti? A oni m učahu.

10. I p o g led av ši n a sv e n jih reče m u : P ru ži ru k u sv o ju .

A on učini tako; i ruka posta zdrava kao i druga.

11. A oni se svi napuniše bezum lja, i govorahu jedan drugom e šta bi učinili Isusu.

12. T ijeh pak dana iziĐe na goru da se pom oli B ogu; i provede svu noć na m olitvi B ožijoj.

13. I kad bi dan, dozva učenike svoje, i izbra iz njih dvanaestoricu, koje i apostolima nazva.

14. Simona, koga nazva Petrom, i Andriju brata njegova, Jakova i Jovana, Filipa i Vartolomija, 15. Mateja i Tomu, Jakova Alfejeva i Simona prozvanoga Zilota, 16. Judu Jakovljeva, i Judu Iskariotskoga, koji ga i izdade.

17. I izišavši s njim a stade na m jestu ravnom , i gom ila učenika njegovijeh; i m noštvo naroda iz sve Judeje i iz Jerusalima, i iz primorja Tirskogoga i Sidonskogoga, 18. Koji doĐ o še d a g a slu šaju i d

a se iscjeljuju o d svojijeh bolesti, i koje m učaju duhovi nečisti; i iscjeljivahu se.

19. I sav narod tražaaše da ga se dotaknu; jer iz njega izlažaaše sila i iscjeljivaše ih sve.

20. I on podignuvši oči na učenike svoje govoraše: Blago v am a koji ste siro m aš n i d u h o m ; jer je v aše carstvo B ožije.

21. B l ago v am a koji ste gladni sad; jer ćete se nasititi.

B l ago v am a koji plačete sad; jer ćete se nasm ijati.

22. Blago vama kad na vas ljudi omrznu i kad vas rastave i osramote, i razglase ime v aše k ao zlo sin a radi čovječijega.

23. R adujte se u onaj dan i igrajte, jer gle, vaša je velika plata na nebu. Jer su tako činili prorocim a ocevi njihovi.

24. A li teško v am a bogati; jer ste već prim ili utjehu svoju.

25. T eško v am a siti sad; jer ćete ogladnjeti. T eško v am a koji se sm ijete sad; jer ćete zaplakati i zaridati.

26. T eško v am a kad stanu svi dobro govoriti za v am a; jer su tako činili i lažnijem prorocim a ocevi njihovi.

27. A li v am a kažem koji slušate: ljubite neprijatelje svoje, dobro činite onima koji na vas mrze; 28. Blagosiljajte one koji vas kunu, i molite se Bogu za one koji vas vrijeđaju.

29. Koji te udari po obrazu, okreni mu i drugi; i koji hoće da ti uzm e kabanicu, podaj m u i košulju.

30. A svakom e koji ište u tebe, podaj; i koji tvoje uzm e, ne išti.

31. I kako hoćete da čine v am a ljudi činite i vi njim a onako.

32. I ako ljubite one koji vas ljube, kakva v am je hvala. Jer i grješnici ljube one koji njih ljube.

33. I ako činite dobro onim a koji v am a dobro čine, kakva v am je hvala? Jer i grješnici činiše tako.

34. I ako dajete u zajam onima od kojijeh se nadate da ćete uzeti, kakva nam je hvala? Jer i grješnici grješnicim a daju u zajam da uzm u opet onoliko.

35. A li lju b ite n ep rijatelje sv o je, i čin ite d o b ro , i d ajite u zajam ne nadajući se ničem u; i biće v am velika plata, i bićete sinovi najvišega, jer je on blag i neblagodarnima i zlima.

36. B udite dakle m ilostivi kao i otac vaš što je milostiv.

37. I ne sudite, i n e će v am su d iti; i n e o su đ u jte, i n e ćete biti osuđeni; opraštajte, i oprostiće v am se.

38. Dajte, i dajte vam se: mjeru dobru i nabijenu i stresenu i prepunu dajte vam u naručje vaše. Jer kakvom mjeru mjerite dajete onakom će nam se vratiti.

39. I kaza im p r i č u : M o ž e li slijepac slijepca v o d i t i ?

N e će li obadva pasti u jamu?

40. Nema učenika nad učitelja svojega, nego i sa svijem kad se izučiti, biće kao i učitelj njegov.

41. A za što vidiš trun u oku brata svojega, a brvna u svojem u oku ne osjećaš?

42. Ili kakvom ožeš reći bratu svome : brate! stani da izvadim trun koji je u oku tvojemu, kad sam ne vidiš brvna u svojem oku? Licemjere! izvadi najprije brvno iz oka svojega, pa ćeš onda vidjeti izvaditi trun iz oka brata svojega.

43. Jer nema drveta dobra da rađa zao rod ; niti drveta zla da rađa dobar rod.

44. Jer se svako drvo po rodu svome poznaje: jer se smokve ne beru s trnja, niti se grožđe bere s kupine.

45. Dobar čovjek iz dobre klijetke srca svojega iznosi dobro, a zao čovjek iz zle klijetke srca svojega iznosi zlo, jer usta njegova govore od suviška srca.

46. A što me zovete: Gospode! Gospode! a ne izvršujete što vam govorim ?

47. Svaki koji ide za mnom i sluša riječi moje i izvršuje ih, kazaću vam kakav je: 48. On je kao čovjek koji gradi kuću, pa iskopa i udubi i udari temelj na kamenu; a kad dođoše vode, navali rijeka na onu kuću i ne može je pokrenuti, jer joj je temelj na kamenu.

49. A koji sluša i ne izvršuje on je kao čovjek koji načini kuću na zemlji bez temelja, na koju navali rijeka i odmah je obori, i raspada se kuća ona strašno .

Glava 7

1. A kad svrši sve riječi svoje pred narodom , doĐe u Kapernaum.
2. U kapetana pak jednoga bijaše sluga bolestan na um oru koji m u bješe m io.
3. A kad ču za Isusa, posla k njem u starješine Judejske moleći g a d a b i d o šao d a m u iscijeli slu g u .
4. A oni došavši k Isusu m oljahu ga lijepo govoreći: D ostojan je da m u to učiniš; 5. Jer ljubi narod naš, i načini nam zbornicu.
6. A Isus iĐaše s njim a. I kad već bijahu blizu kuće, posla kapetan k njemu prijatelje g o v o reći m u : G ospode! ne trudi se. jer nijesam dostojan da uĐeš pod moju strehu;
7. Z a to i ne držah sebe dostojna da ti doĐem , nego sam o reci riječ, i ozdraviće sluga m oj.
8. Jer i ja sam čovjek pod vlasti, i im am pod sobom vojnike, pa rečem jednom e: idi, i ide; i drugom e: doĐi, i doĐe; i služi svojem u: učini to, i učini.
9. A kad to ču Isus, :začudi m u se, i okrenuvši se narodu koji iĐaše za njim reče: K ažem vam : ni u Izrailju tolike vjere ne naĐoh.
10. I vrativši se poslani naĐoše bolesnoga slugu zdrava.
- 11 . I po tom iĐaše u grad koji se zove N ain, i s njim iĐahu m nogi učenici njegovi i m noštvo naroda.
12. K ad se približiše k vratim a gradskijem , i gle, iznošahu m rtvaca, jedinca sina m atere njegove, i ona bješe udovica, i naroda iz grada m nogo iĐaše s njom .
13. I vidjevši je G ospod sažali m u se za njom , i reče joj : N e plači.
14. I pristupivši, prihvati za sanduk; a nosioci stadoše, i reče: M o m če! tebi govorim , ustani.
15. I sjede mrtvac i stade govoriti; i dade ga materi njegovoj.
16. A strah obuze sve, i hvaljahu B oga govoreći: V eliki prorok iziĐe m eĐu nam a, i B og pohodi narod svoj.
17. I otide glas onaj o njemu no svoj Judeji i po svoj okolini.
18. I javiše Jovanu učenici njegovi za sve ovo.
19. I dozvavši Jovan dva od u čenika svojijeh posla ih k Isusu govoreći: Jesi li ti onaj što će doći, ili drugoga da čekam o?

20. D ošavši pak ljudi k njem u rekoše: Jovan krstitelj posla nas k tebi govoreći: jesi li ti onaj što će doći, ali drugoga da čekam o?

21. A u taj čas iscijeli m noge od bolesti i od muka i od zlijeh duhova, i mnogima slijepijem darova vid.

22. I odgovarajući Isus reče im : Idite i kažite Jovanu što vidjeste i čuste: slijepi progledaju, hrom i hode, gubavi čiste se, gluhi čuju, m rvti ustaju, sirom ašnim a propovijeda se jev an Ā elije.

23. I blago onome koji se ne sablazni o mene.

24. A kad otidoše učenici Jovanovi, poče narodu govoriti za Jovana: šta ste izišli u pustinji da vidite?

Trsku, koju ljulja vjetar?

25. šta ste dakle izišli da vidite? čovjeka u m eke haljine o b u čen a? E to , k o j i g o s p o d s k e h aljin e n o se i u slastim a žive po carskijem su dvorovim a.

26. šta ste dakle izišli da vidite? P roroka? D a, ja vam kažem , i više od proroka; 27. Jer je ono onaj za koga je pisano: eto ja šaljem anĀela svojega, pred licem tvojijem koji će pripremiti put tvoj pred tobom.

28. Jer nam kažem : nijedan izm eĀu roĀenijeh od žena nije veći prorok od Jovana krstitelja; a najm anji u carstvu B ožijem u veći je od njega.

29. I svi ljudi koji slušahu i carinici opravdaše B oga, i krstiše se krštenjem Jovanovijem ; 30. A fariseji i književnici odbaciše svjet B ožij za njih, i ne htješe da ih on krsti.

31. A G ospod reče: K akvi ću kazati da su ljudi ovoga roda? I kakvi su?

32. Oni su kao djeca koja sjede po ulicama i dozivaju jedno drugo i govore: svirasmo vam, i ne igraste, žalism o vam se, i ne plakaste.

33. Jer doĀe Jovan krstitelj koji ni jede hljeba ni pije vina, a vi kažete: Āavo je u njem u; 34. D oĀe sin čovječij koji i jede i pije, a vi kažete: gle čovjeka izjelice i pijanice, druga carinicima i grješnicim a.

35. I opravdaše prem udrost sva djeca njezina.

36. M oljaše ga pak jedan od fariseja da bi objedovao u njega; i ušavši u kuću farisejevu sjede za trpezu.

37. I gle, žena u gradu koja bješe grješnica doznavši da je Isus za trpezom u kući farisejevoj, donese sklenicu mira;

38. I stavši sastrag kod nogu njegovijeh plakaše, i stade prati noge njegove suzama, i kosom od svoje glave otiraše, i cjelivaše noge njegove, i mazaše mirom.

39. A kad vidje farisej koji ga je dozvao, reče u sebi govoreći: Da je on prorok, znao bi ko i kakva ga se žena dotiče: jer je grješnica.

40. I odgovarajući Isus reče mu: Si im one! imam ti nešto kazati. A on reče: Učitelju! kaži.

41. A Isus reče: Dvojica bijahu dužni jednom e dužniku, jedan bješe dužan pet stotina dinara a drugi pedeset.

42. A kad oni ne imadoše da mu vrata, pokloni obojici.

Kaži koji će ga od njih dvojice većm al ljubiti.

73. A Si on odgovarajući reče: Mislim onaj kom e najviše pokloni. A on mu reče: Pravosi sudio.

44. I okrenuvši se k ženi reče Si onu: Vidiš li ovu ženu? Ja uđoh u tvoju kuću, ni vode mi na noge nijesi dao; a ona suzama obli mi noge, i kosom od glave svoje otr.

45. Cjeliva mi nijesi dao; a ona od kako uđoh ne presta cjelivati mi nogu.

46. Uljem nijesi pomazao glave moje; a ona mirom pomaza mi noge.

47. Zato kažem ti: opraštaju joj se grijesi m nogi, jer je veliku ljubav imala; a kom e se malo oprašta, imam alu ljubav.

48. A njoj reče: Opraštaju ti se grijesi.

49. Istadoše u sebi govoriti oni što sjeđahu snjim za trpezom: Ko je ovaj što i grijehe oprašta?

50. A ženi reče: Vjera tvoja pomozet ti; idi smirom.

Glava 8

1. P oslije toga iĐaše on no gradovim a i po selim a učeći i propovijedajući jevanĐelije o carstvu B ožijem u , i dvanaestorica s njim, 2. I neke žene koje bijahu iscijeljene od zlijeh duhova i od bolesti: M arija, koja se zvaše M agdalina, iz koje sedam Đavola iziĐe, 3. I Jovana, žena H uze pristava Irodova, i S usana, i druge m noge koje služahu njem u im anjem svojijem.

4. A kad se sabra naroda mnogo, i iz svijju gradova dolažahu k njem u, kaza u priči: 5. IziĐe sijač da sije sjem e svoje; i kad sijaše, jedno pade kraj puta, i pogazi se, i ptice nebeske pozobaše ga.

6. A drugo pade na kam en, i iznikavši osuši se, jer nem aše vlage.

7. I drugo pade u trnje, i uzraste trnje, i udavi ga.

8. A drugo pade na zem lju dobru, i iznikavši donese rod sto puta onoliko. G ovoreći ovo povika: K o im a uši da čuje neka čuje.

9. A učenici njegovi pitahu ga govoreći: šta znači priča ova?

10. A on reče: V am a je dano da znate tajne carstva B ožijega; a ostalim a u pričam a, da gledajući ne vide, i čujući ne razum iju.

11. A priča ova znači: sjem e je riječ B ožija.

12. A koje je kraj puta to su oni koji slušaju, ali potom dolazi Đavo, i uzim a riječ iz srca njihovoga, da ne vjeruju i da se ne spasu.

13. A koje je na kam enu to su oni koji kad čuju s radosti prim aju riječ; i ovi korijena nem aju koji za neko vrijeme vjeruju, a kad doĐe vrijeme kušanja otpadnu.

14. A koje u trnje pade to su oni k o ji slu šaju , i o tišav ši od brige i bogastva i slasti ovoga života zaguše se, i rod ne sazri.

15. A koje je na dobroj zem lji to su oni koji riječ slušaju, i u dobrom e i čistom srcu drže, i rod donose u trpljenju. O vo govoreći povika: K o im a uši da čuje neka čuje.

16. N iko pak svijeće ne poklapa sudom kad je zapali, niti m eće pod odar, nego je m etne na svijetnjak da vide svjetlost koji ulaze.

17. Jer nem a ništa tajno što ne će biti javno, ni sakriveno što se ne će doznati i na vidjelo izići.

18. G ledajte dakle kako slušate; jer ko im a, daće m u se, a ko nem a, uzeće se od njega i ono što m isli da ima.

19. D oĐoše pak k njem u m ati i braća njegova, i ne mogahu od naroda da govore s njim.

20. I javiše m u govoreći: M ati tvoja i braća tvoja stoje na p o lju , h o će d a te v id e.

24. A on odgovarajući reče im : M ati m oja i braća m oja oni su koji slušaju riječ B ožiju i izvršuju je.

22. I dogodi se u jedan dan on uljeze s učenicim a svojijem u laĐu, i reče im : D a prijeĐem o na onu stranu jezera. I poĐoše.

23. A k ad iĐ ah u o n i o n zasp a. I p o d iže se o lu ja n a jezeru, i topljahu se, i bijahu u velikoj nevolji.

24. I pristupivši probudiše ga govoreći: učitelju! učitelju! izgibosm o. A on ustade, i zaprijeti vjetru i valovim a; i prestadoše, i posta tišina.

25. A njim a reče: G d je je v jera v aša? A o n i se poplašiše, i čuĐahu se govoreći jedan drugom e: K o je ovaj što i vjetrovim a i vodi zapovijeda, i slušaju ga?

26. I doĐoše u okolinu G adarinsku koja je prem a Galileji.

27. A kad iziĐe on na zem lju, srete ga jedan čovjek iz grada u kom e bijahu Đavoli od m ного godina, i u haljine ne oblačaše se, i ne življaše u kući, nego u grobovima.

28. A kad vidje Isusa, povika i pripade k njem u, i reče zdravo: što je tebi do m ene, Isuse, sine B oga najvišega? M olim te ne m uči m e.

29. Jer Isu s zap o v jed i d u h u n ečisto m e d a iziĐ e iz čovjeka; jer ga m učaše odavno, i m etahu ga u verige i u puta da ga čuvaju, i iskida sveze, i tjeraše ga Đavo po pustinji.

30. A Isus ga zapita govoreći: K ako ti je im e? A on reče: L egeon; jer m nogi Đavoli bijahu ušli unj.

31. I moljahu ga da im ne zapovjedi da idu u bezdan.

32. A ondje pasijaše po gori veliki krd svinja, i m oljahu ga da im dopusti da u njih uĐu. I dopusti im .

33. T ada iziĐoše Đavoli iz čovjeka i uĐoše u svinje; i navali krd s brijega u jezero, i utopi se.

34. A kad vidješe svinjari što bi, pobjegoše i javiše u grad i po selima.

35. I iziĐoše ljudi da vide šta je bilo, i doĐoše k Isusu, i naĐoše čovjeka iz koga Đavoli bijahu izišli a on sjedi obučen i pam etan kod nogu Isusovijeh; i uplašiše se.

36. A oni što su vidjeli kazaše im kako se iscijeli bijesni.

37. I moli ga sav narod iz okoline Gadarinske da ide od njih; jer se bijahu vrlo uplašili. A on uljeze u lađu i otide natrag.

38. čovjek pak iz koga iziĐoše Đavoli m oljaše da bi s njim bio ; ali g a Isu s o tp u sti g o v o reći: 39. V rati se kući svojoj, i kazuj šta ti učini B og. I otide propovijedajući po svem u gradu šta m u Isus učini.

40. A kad se vrati Isus sreće ga narod, jer ga svi očekivahu.

41. I gle, doĐe čovjek, po im enu Jair, koji bješe starješina u zbornici, i pade pred noge Isusove, i m oljaše ga da uĐe u kuću njegovu; 42. Jer u njega bješe jedinica kći od dvanaest godina, i ona um irraš. A kad iĐaše Isus, turkaše ga narod.

43. I bješe jedna bolesna žena od tečenja krvi dvanaest godina, k o ja je sv e sv o je im an je p o tro šila n a ljek are i ni jedan je nije m ogao izliječiti, 44. I pristupivši sastrag dotače se skuta od haljine njegove, i odm ah stade tečenje krvi njezine.

45. I reče Isus: K o je to što se dotače m ene? A kad se svi odgovarahu, reče P etar i koji bijahu s njim : učitelju! narod te opkolio i turka te, a ti kažeš: ko je to što se dotače m ene?

46. A Isus reče: N eko se dotače m ene; jer ja osjetih silu koja iziĐe iz m ene.

47. A kad vidje žen a da se nije sakrila, pristupi drkćući, i pade pred njim , i kaza m u pred svijem narodom za što ga se dotače i kako odm ah ozdravi.

48. A on joj reče: N e boj se, kćeri! vjera tvoja pom ože ti; idi s mirom.

49. D ok on još govoraše doĐe neko od kuće starješin e zborničkoga govoreći m u: um rije kći tvoja, ne trudi učitelja.

50. A kad ču Isus, odgovori m u govoreći: N e boj se, sam o vjeruj, i oživljeće.

51. A kad doĐe u kuću, ne dade m i jednom e ući osim P etra i Jovana i Jakova, i djevojčina oca i m atere.

52. A svi p lak ah u i jau k ah u za n jo m ; a o n reče: N e plačite, nije u m rla nego spava.

53. I podsm ijevahu m u se znajući da je um rla.

54. A on izagnavši sve uze je za ruku, i zovnu govoreći: D jevojko! ustani.

55. I povrati se duh njezin, i ustade odmah; i zapovjedi da joj dadu neka jede.

56. I diviše se roditelji njezini. A on im zapovjedi da nikom e ne kazuju šta je bilo.

Glava 9

1. S azvavši pak dvanaesticu dade im silu i vlast nad svijem Đavolim a, i da iscjeljuju od bolesti.

2. I posla ih da propovijedaju carstv o B o žije, i d a iscjeljuju bolesnike.

3. I reče im : N išta ne uzim ajte na put, ni štapa ni torbe ni hljeba ni novaca, niti po dvije haljine da imate.

4. U koju kuću uĐete ondje budite i odande polazite.

5. I gdje vas ne prim e izlazeći iz grada onoga otresite i prah s nogu svojijeh, za svjedočanstvo na njih.

6. A kad iziĐoše, iĐahu po selim a propovijedajući jevanĐelije i iscjeljujući svuda.

7. A kad ču Irod četverovlasnik šta on čini, ne m ogaše se načuditi, jer neki govoraahu da je Jovan ustao iz mrtvijeh,

8. A jedni da se Ilija pojavio, a jedni da je ustao koji od starijeh proroka.

9. I reče Irod: Jovana ja posjekoh; ali ko je to o kom e ja takova čudesa slušam ? I željaše ga vidjeti.

10. I vrativši se apostoli kazaše m u šta su počinili. I uzevši ih otide na samo u pustinju kod grada koji se zvaše V itsaida.

11. A narod razu m jevši poĐe za njim , i prim ivši ih govoraše im o carstvu B ožijem u i iscjeljivaše koji trebahu iscjeljivanja.

12. A dan stade naginjati. T ada pristupiše dvanaestorica i rekoše m u: O tp usti narod, neka idu na konak u okolna sela i palanke, i nek naĐu jela, jer sm o ovdje u pustinji.

13. A on im reče: P odajte im vi neka jedu. A oni rekoše: u nas nem a više do pet hljebova i dvije ribe; već ako da idem o m i da kupim o na sve ove ljude jela?

14. Jer bijaše ljudi oko pet hiljada. A li on reče učenicim a svojijem : P osadite ih na gom ile po pedeset.

15. I učiniše tako, i posadiše ih sve.

16. A on uze onijeh pet hljebova i obje ribe, i pogledavši na nebo blagoslovi ih i prelom i, i davaše učenicim a da razdadu narodu.

17. I jedoše i nasitiše se svi, i nakupiše kom ada dvanaest kotarica što im preteče, 18. I kad se jedanput m oljaše B ogu na sam o, s njim bijahu učenici, i zapita ih govoreći: K o govore ljudi da sam ja?

19. A oni odgovarajući rekoše: Jedni vele da si Jovan krstitelj; a drugi da si Ilija; a drugi da je koji ustao od starijih proroka.

20. A on im reče: A vi šta m islite ko sam ja? A Petar odgovarajući reče: Hristos B ožij.

21. A on im zaprijeti i zapovjedi da nikome ne kazuju toga

22. G ovoreći da sinu čovječiju treba m nogo postradati, i da će ga starješine i glavari sveštencički i književnici okriviti, i da će ga ubiti, i treći dan da će ustati.

23. A svim a govoraše: K o hoće da ide za m nom neka se odreče sebe i uzme krst svoj i ide za mnom.

24. Jer ko hoće dušu svoju da sačuva, izgubiće je; a ko izgubi dušu svoju m ene radi onaj će je sačuvati.

25. Jer kaku će korist im ati čovjek ako sav svijet pridobije a sebe izgubi ili sebi naudi?

26. Jer ko se postidi m ene i m ojijeh riječi njega će se sin čovječij postidjeti kad dođe u slavi svojoj i očinoj i svetijeh anđela.

27. A zaista vam kaže: im aju neki m eđu ovim a što stoje ovdje koji ne će okusiti smrti dok ne vide carstva B ožijega.

28. A kad prođe osam dana poslije ovijeh riječi, uze Petar i Jovana i Jakova i iziđe na goru da se pomoli Bogu.

29. I kad se m oljaše postade lice njegovo drukčije, i odijelo njegovo bijelo i sjajno.

30. I gle, dva čovjeka govorahu s njim, koji bijahu Mojsije i Ilija.

31. Petar okazaše se u slavi, i govorahu o izlasku njegovu koji m u je trebalo svršiti u Jerusalemu.

32. A Petar i koji bijahu s njim bijahu zaspali; ali probudivši se vidješe slavu njegovu i dva čovjeka koji s njim stajahu.

33. I kad se odvojiše od njega reče Petar Isusu: učitelju! dobro nam je ovdje biti; i da načinim o tri sjenice: jednu tebi, i jednu Mojsiju, i jednu Iliji: ne znajući šta govoraše.

34. A dok on to govoraše dođe oblak i zakloni ih; i uplašiše se kad zađoše u oblak.

35. I ču se glas iz oblaka govoreći: Ovo je sin moj ljubazni, njegov a p o slušajte.

36. I kad se čujaše glas nađe se Isus sam. I oni umučaše, i nikom ne javiše ništa u one dane od onoga šta vidješe.

37. A dogodi se drugi dan kad siĐošē s gore srete ga m noštvo naroda.

38. I gle, čovjek iz naroda povika govoreći: U čitelju! molim ti se pogledaj na sina mojega, jer mi je jedinac: 39. I gle, hvata ga duh, i u jedan put viče, i lo m i ga s pjenom, i jedva otide od njega kad ga izlomi; 40. I m olih učenike tvoje da ga istjeraju, pa ne m ogoše.

41. I odgovarajući Isus reče: O rode nevjerni i pokvareni! dokle ću biti s vama i trpljeti vas? D ovedi mi sina svojega amo.

42. A dok još iĐaše k njem u obori ga Đavo, i stade ga lom iti. A Isus zaprijeti duhu nečistom e, i iscijeli m o m če, i dade ga ocu njegovu.

43. I svi se divljahu veličini B ožijoj. A kad se svi čuĐahu svem u što činjaše Isus, reče učenicim a svojijem:

44. M etnite vi u uši svoje ove riječi: jer sin čovječij treba da se preda u ruke čovječije.

45. A oni ne razum ješe riječi ove; jer bješe sakrivena od njih da je ne m ogoše razumjeti; i bojahu se da ga zapitaju za ovu riječ.

46. A uĐe m isao u njih ko bi najveći bio m eĐu njim a.

47. A Isus znajući pom isli srca njihovijeh uze dijete i metnu ga preda se, 48. I reče im : K oji prim i ovo dijete u im e m oje, m ene prima; i koji mene prima, prima onoga koji me je poslao; jer koji je najm anji m eĐu vama on je veliki.

49. A Jovan odgovarajući reče: U čitelju! vidjesm o jednoga gdje im enom tvojijem izgoni Đavole, i zabranismo mu, jer ne ide s nama za tobom.

50. I reče m u Isus: N e brinite; jer ko nije protiv vas s vama je.

54. A kad se navršiše dani uzeća njegova, on nam jeri da ide pravo u Jerusalim.

52. I posla glasnike pred licem svojijem ; i oni otidoše i doĐošē u selo S am arjansko da m u ugotove gdje će noćiti.

53. I ne prim iše ga; jer vidješe da ide u Jerusalim .

54. A kad vidješe učenici njegovi Jakov i Jovan, rekoše: G ospode! hoćeš li da rečem o da oganj siĐe s neba i da ih istrijebi kao i Ilija što učini?

55. A on okrenuvši se zaprijeti im i reče: N e znate kakvoga ste vi duha; 56. Jer sin č o v ječij n ije d o šao d a p o g u b i d u še č o v

ječije nego da sačuva. I otidoše u drugo selo.

57. A kad iĐahu pute reče m u neko: G ospode! ja idem za tobom kudgod ti poĐeš.

58. I reče m u Isus: L isice im aju jam e i ptice nebeske gnijezda: a sin čovječij nem a gdje zakloniti glave.

59. A drugom e reče: H ajde za m no m . A on reče: Gospode! dopusti mi da idem najprije da ukopam oca svojega.

60. A Isus reče m u: O stavi neka m rvi ukopavaju svoje m rtvace; a ti hajde te javljaj carstvo B ožije.

61. A drugi reče: G ospo de! ja idem za tobom; ali dopusti mi najprije da idem da se oprostim s dom ašnjim a svojijem .

62. A Isus reče m u: N i jedan nije pripravan za carstvo B ožije koji m etne ruku svoju na plug pa se obzire natrag.

Glava 10

1. A po tom izabra Gospod i drugijeh sedamdesetoricu, i posla ih po dva i dva pred licem svojim u svaki grad i u m jesto kuda šćaše sam doći.

2. A reče im : žetva je dakle velika a poslenika m alo; nego se m olite gospodaru od žetve da izvede poslenike na žetvu svoju.

3. Idite; eto ja vas šaljem kao jaganjce m eĐu vukove.

4. N e nosite kese ni torbe ni obuće, i nikom e ne nazivajte Boga na putu.

5. U kojugod kuću uĐete najprije govorite: m ir kući ovoj.

6. I ako dakle bude ondje sin m ira, ostaće na njem u m ir vaš; ako li ne bude, vratiće se k vam a.

7. A u onoj kući budite, i jedite i pijte što u njih im a; jer je poslenik dostojan svoje plate; ne prelazite iz kuće u kuću.

8. I u kojigod grad doĐete i prim e vas, jedite što se donese pred vas.

9. I iscjeljajte bolesnike koji su u njemu, i govorite im: približi se k vam a carstvo B ožije.

10. I u kojigod grad doĐete i ne prim e vas, izišavši iz ulice njegove recite: 11. I prah od grada vašega koji je prionuo za nas otresam o vam ; ai ovo znajte da se približi k vam a carstvo B ožije.

12. K ažem vam da će S odom u biti lakše u onaj dan nego li gradu onome.

13. T eško tebi, H orazine! teško tebi. V itsaido! Jer da su u T iru i u S idonu bila čudesa što su bila u vam a, davno bi se u vreći i u pepelu sjedeći pokajali.

14. A li T iru i S idonu biće lakše na su du nego vama.

15. I ti, Kapernaume! koji si se do nebesa podigao do pakla ćeš propasti.

16. K o vas sluša m ene sluša; i ko se vas odriče m ene se odriče; a ko se m ene odriče, odriče se onoga koji je mene poslao.

17. V ratiše se pak sedam desetorica s radosti, govoreći: G ospode! i Đavoli nam se pokoravaju u im e tvoje.

18. A on im reče: Ja vidjeh sotonu gdje spade s neba kao munja.

19. Evo vam dajem vlast da stajete na zmije i va skorpije i na svaku silu neprijateljsku, i ništa vam ne će nauditi.

20. Ali se to m e n e rad u jte što v am se d u h o v i pokoravaju, nego se radujete što su vaša im ena napisana na nebesima.

21. U taj čas obradova se Isus u duhu i reče: H valim te, oče, G ospode neba i zem lje, što si ovo sakrio od premudrijeh i razumnijeh a kazao si prostima. D a, o če, jer je tako bila volja tvoja.

22. I okrenuvši se k učenicim a reče: S ve je m eni predao otac moj, i niko ne zna ko je sin osim oca, ni ko je otac osim sina i ako sin kom e hoće kazati.

23. I okrenuvši se k učenicim a nasam o reče: B lago očim a koje vide što vi vidite.

24. Jer vam kažem da su m nogi proroci i carevi željeli vidjeti što vi vidite, i ne vidješe; i čuti što vi čujete, i ne čuše.

25. I gle, ustade jedan zakonik i kušajući ga reče: U čitelju! šta ću činiti da dobijem život vječni?

26. A on m u reče: šta je n ap isan o u zak o n u ? k ak o čitaš?

27. A on odgovarajući reče: L jubi G ospoda B oga svojega svijem srcem svojijem , i svom dušom svojom , i svom snagom svojom, i svom misli svojom; i bližnjega svojega kao sam oga sebe.

28. R eče m u pak: P rvo si odg ovorio; to čini i bićeš živ.

29. A on šćadijaše da se opravda, pa reče Isusu: A ko je bližnji m oj?

30. A Isus odgovarajući reče: Jedan čovjek silažaše iz Jerusolim a u Jerihon, pa ga uhvatiše hajduci, koji ga svukoše i izraniše, pa otidoše, ostavivši ga p ola mrtva.

31. A iznenada silažaše onijem putem nekakav sveštenik, i vidjevši ga proĐe.

32. A tako i Levit kad je bio na onome mjestu, pristupi, i vidjevši ga proĐe.

33. A S am arjanin nekakav prolazeći doĐe nad njega, i vidjevši ga sažali m u se; 34. I pristu p iv ši zav i m u ran e i zali u ljem i v in o m ; i posadivši ga na svoje kljuse dovede ga u gostionicu, i ustade oko njega.

35. I sjutradan polazeći izvadi dva groša te dade krčm aru, i reče m u: G ledaj ga, i što više potrošiš ja ću ti platiti kad se vratim.

36. šta m isliš dakle, koji je od one trojice bio bližnji onom e što su ga bili uhvatili hajduci?

37. A on reče: O naj koji se smilovao na njega. A Isus mu reče: Idi, i ti čini tako.

38. A kad iĐahu putem i on uĐe u jedno selo, a žena neka, po imenu Marta, primigala u svoju kuću.

39. I u nje bješe sestra, po imenu Marija, koja i sjede kod nogu Isusovijeh i slušaše besjedu njegovu.

40. A Marta se bješe zabunila kako će ga dočekati, i prikučivši se reče: Gospode! zar ti ne mariš što me sestra moja ostavi samu da služim? reci joj dakle da mi pomogne.

41. A Isus odgovarajući reče joj: Marta! Marta! brineš se i trudiš za mnogo, 42. A samo je jedno potrebno. Ali je Marija dobru stvar izabrala, koja se neće uzeti od nje.

Glava 11

1. I kad se moljaše Bogu na jednom mjestu pa preta, reče mu neki od učenika njegovijeh: Gospode! nauči nas moliti se Bogu, kao što i Jovan nauči svoje učenike.

2. A on im reče: Kad se molite Bogu govorite: Oče naš koji si na nebesima, da se sveti ime tvoje; da dođe carstvo tvoje; da bude volja tvoja i na zemlji kao na nebu;

3. Hljev naš potrebni daji nam svaki dan; 4. I oprosti nam grijehе naše, jer i mi opraštam o svakom e dužniku svojem u; i ne navedi nas u napast; nego nas izbavi od zla.

5. I reče im: Koji od vas ima prijatelja, i otide mu u ponoći i reče mu: prijatelju! daj mi tri hljeba u zajam; 6. Jer mi dođe prijatelj s puta, i nemam mu šta postaviti;

7. A on iznutra odgovarajući da reče: ne uznemiruj me: već su vrata zatvorena, i djeca su moja sa mnom u postelji, i ne mogu ustati da ti dam.

8. I kažem vam: ako i ne ustane da mi da za to što mi je prijatelj, ali za njegovo bezobrazno iskanje ustaće i daće mi koliko treba.

9. I ja vam kažem: ištite i daće vam se; tražite i naći ćete; kucajte i otvoriće vam se.

10. Jer svaki koji ište, prima; i koji traži, nalazi; i koji kuca, otvora mu se.

11. Koji je među vam a otac u koga ako sin zaište hljeba da mi da kam en? Ili ako zaište ribe da mi da mjesto ribe zmiju?

12. Ili ako zaište jaje da mi da skorp iju?

13. Kad dakle vi, zli budući, umijete dobre dare davati djeci svojoj, koliko će više otac nebeski dati Duh svetoga onima koji ištu u njega?

14. I jednom izгна Đavola koji bješe nijem; kad Đavo iziđe progovori nijem; i diviše se ljudi.

15. A neki od njih rek oše: Pomocu Veezevu la kn eza Đavolskoga izgoni Đavole.

16. A drugi kušajući ga iskahu od njega znak s neba.

17. A on znajući pomisli njihove reče im: Svakom carstvo koje se razdijeli samopo sebi, opustjeće, i dom koji se razdijeli samopo sebi, propašće.

18. T ako i sotona ako se razdijeli sam po sebi, kako će ostati njegovo carstvo? kao što kažete da pom oću V eelzevula izgonim Đavole.

19. A ko li ja pom oću V eelzevula izgonim Đavole, sinovi vaši čijom pom oću izgone? Z a to će vam oni biti sudije.

20. A ako li ja prstom B ožijim izgonim Đavole, dakle je došlo k vam a carstvo B ožije.

21. K ad se jaki naoruža i čuva svoj dvor, im anje je njegovo na miru; 22. A kad doĐe jači od njega i nadvlada ga, uzm e sve oružje njegovo u koje se uzdao, i razdijeli što otme od njega.

23. Koji nije sa mnom, protiv mene je; i koji sa mnom ne sabira, prosipa.

24. K ad nečisti duh iziĐe iz čovjeka, ide kroz bezvodna m jesta tražeći pokoja, i ne našavši reče: da se vratim u dom svoj otkuda sam izišao; 25. I došavši naĐe pom eten i ukrašen.

26. Tada otide i uzme sedam drugijeh duhova gorijeh od sebe, i ušavši žive ondje; i bude potonje čovjeku onome gore od prvoga.

27. A kad to govoraše, podiže glas jedna žena iz naroda i reče m u: B lago utrobi koja te je nosila, i sisama koje sisao!

28. A on reče: B lago i onim a koji slušaju riječ B ožiju, i drže je.

29. A narodu koji se skupljaše stade govoriti: R od je ovaj zao; ište znak, i ne će m u se dati znak osim znaka Jone proroka;

30. Jer kako što Jona bi znak N inevljanim a, tako će i sin čovječij biti rodu ovom e.

31. C arica južna izići će na sud s ljudim a roda ovoga, i osudiće ih; jer ona doĐe s kraja zem lje da sluša prem udrost S olom unovu: a gle, ovdje je veći od Solomuna.

32. N inevljani izići će na sud s rodom ovijem , i osu d iće g a; jer se p o k ajaše p o u čen jem Jo n in ijem : a gle, ovdje je veći od Jone.

33. N iko ne m eće zapaljene svijeće na sakriveno mjesto niti pod sud, nego na svijetnjak da vide svjetlost koji ulaze.

34. S vijeća je tijelu oko. A ko dakle oko tvoje bude zdravo, sv e će tijelo tv o je b iti sv ijetlo ; ak o li o k o tv o je bude kvarno, i tijelo je tvoje tamno.

35. Gledaj dakle da vidjelo koje je u tebi ne bude tama.

36. Jer ako je sve tijelo tvoje svijetlo da nema nikakvoga uda tam na, biće sve svijetlo kao kad te svijeća obasja svjetlošću.

37. A kad govoraše. m oljaše ga nekakav farisej da objeduje u njega. A on ušavši sjede za trpezu.

38. A farisej se začudi kad vidje da se najprije ne u m i prije objeda.

39. A G ospod reče m u: S ad vi fariseji sponja čistite čašu i zdjelu, a iznutra vam je puno grabeža i zlobe.

40. B ezum ni! nije li onaj načinio i iznutra koji je spolja načinio?

41. A li dajite m ilostinju od onoga što je unutra; i gle, sve će vam biti čisto.

42. A li teško vam a farisejim a što dajete desetak od metvice i od ru te i o d sv ak o g a p o v rća, a p ro lazite pravdu i ljubav B ožiju: ovo je trebalo činiti, i ono ne ostavljati.

43. T eško vam a farisejim a što tražite začelja po zbornicama i da vam se klanja po ulicama.

44. T eško vam a književnici i fariseji, licem jeri. što se kao skriveni grobovi po kojima ljudi idu i ne znadu ih.

45. A neki od zakonika odgovarajući reče! učitelju! govoreći to i nas sram otiš.

46. A on reče: T eško i vam a zakonicim a što tovarite na ljude brem ena preteška za nošenje, a vi jednjem prstom svojijem n e ćete d a ih p rih v atite.

47. T eško vam a što zidate grobove prorocim a, a vaši su ih ocevi pobili.

48. V i dakle svjedočite i odobravate djela otaca svojijeh; jer ih oni pobiše, a vi im grobove zidate.

49. Z a to i prem udrost B ožija reče: poslaću im proroke i apostole, i od njih će jedne pobiti, a druge protjerati; 50. D a se ište od roda ovoga krv sviju proroka koja je prolivena od postanja svijeta, 51. Od krvi Aveljeve tja do krvi Zarijne, koji pogibe m eĐu oltarom i crkvom . D a, kažem vam , iskaće se o d roda ovoga.

52. T eško vam a zakonici što uzeste ključ od znanja: sam i ne uĐoste, a koji šćadijahu da uĐu, zabraniste im .

53. A kad im on ovo govoraše, počеше književnici i fariseji vrlo navaljivati k njemu i mnogijem pitanjem zabunjivati ga, 54. V rebajući i pazeći na njega ne bi li što ulovili iz usta njegovijeh da ga okrive.

Glava 12

1. Kad se na njih skupiše hiljade naroda da stadoše gaziti jedan drugoga, onda poče najprije govoriti učenicim a svojijem : čuvajte se kvasca farisejskoga, koji je licemjerje.

2. Jer ništa nije sakriveno što se ne će otkriti, ni tajno što se ne će doznati; 3. Jer što u m raku rekoste, čuće se na vidjelu; i što na uho šaptaste u klijetima, propovijedaće se na krovovima.

4. A li vam kažem , prijateljima a svojijem : ne bojte se od onijeh koji ubijaju tijelo i po tom ne mogu ništa više učiniti.

5. Nego ću vam kazati koga da se bojite: bojte se onoga koji ima vlast pošto ubije baciti u pakao: da, kažem vam , onoga se bojte.

6. Ne prodaje li se pet vrabaca za dva dinara? i ni jedan od njih nije zaboravljen pred Bogom.

7. A u vas je i kosa na glavi izbrojena. Ne bojte se dakle; vi ste bolji od mnogo vrabaca.

8. Nego vam kažem : kojigod prizna mene pred ljudima a priznaće i sin čovječij njega pred anđelima a Očijim ;

9. A koji se o d reče mene p red ljudima a n jeg a će se odreći pred anđelima a Očijim .

10. I svaki koji reče riječ na sina čovječijega oprostiće mu se, a koji huli na svetoga Duha ne će mu se oprostiti.

11. A kad vas dovedu u zbornice i na sudove i pred poglavare, ne brinite se kak o ćete ili šta o d go v o riti, ili šta ćete kazati 12. Jer će vas sveti Duh naučiti u onaj čas šta treba reći.

13. Reče mu pak neki iz naroda: U čitelju! reci bratu mojemu da podijeli sa mnom dostojanje.

14. A on mu reče: čovječe! ko je mene postavio sudijom ili kmetom nad vama?

15. A njima reče: Gledajte i čuvajte se od lakomstva; jer niko ne živi onijem što je suviše bogat.

16. Kaza im pak priču govoreći: u jednoga bogatog čovjeka rodila njiva.

17. I išljaše u sebi govoreći: šta ću činiti? nemam u što sabrati svoje ljetine.

18. I reče: evo ovo ću činiti: pokvariću žitnice svoje i načiniću veće; i ondje ću sabrati sva svoja žita i dobro svoje;

19. I kazaću duši svojoj: dušo! im aš m nogo im anje na m nogo godina; počivaj, jedi, pij, veseli se.

20. A B o g n jem u reče: b ezu m n iče! o v u n o ć u zeće dušu tvoju od tebe; a što si pripravio čije će biti?

21. T ako biva onom e koji sebi teče blago a ne bogati se u Boga.

22. A učenicim a svojijem reče: Z a to vam kažem : ne brinite se dušom svojom šta ćete jesti ni tijelom u što ćete se obući:

23. D uša je pretežnija od jela i tijelo od odijela.

24. P ogledajte gavrane kako ne siju, ni žanju, koji nem aju podrum a ni žitnica, i B og ih hrani: a koliko ste vi pretežniji od ptica?

25. A ko od vas brinući se m ože prim aknuti rastu svojem lakat jedan?

26. A kad ni najm anje što ne m ožete, za što se brinete za ostalo?

27. Pogledajte ljiljane kako rastu: ne trude se, niti predu; ali ja vam kažem da ni S olom un u svoj slavi svojoj ne obuče se k ao jed an o d n jih .

28. A kad travu po polju, koja danas jest a sutra se u peć baca, B og tako odijeva, a kam o li vas, m alovjerni!

29. I vi ne ištite šta ćete jesti ili šta ćete piti, i ne brinite se;

30. Jer ovo sve ištu i neznabošci ovoga svijeta; a otac vaš zna da vam a treba ovo.

32. N ego ištite carstva B ožijega i ovo će vam se sve dodati.

32. N e boj se. m alo stado! jer bi volja vašega oca da vam da carstvo.

33. P rodajte što im ate i dajte m ilostinju; načinite sebi torbe koje ne će ovetšati, haznu koja se nikad ne će isprazniti, na nebesim a, gdje se lupež ne prikučuje, niti moljac jede.

34. Jer gdje je vaše blago ondje će biti i srce vaše.

35. N eka budu vaša bedra zapregnuta i svijeće zapaljene;

36. I vi kao ljudi koji čekaju gospodara svojega kad se vrati sa svadbe da m u odm ah otvore kako doĐe i kucne.

37. B lago onijem slugam a koje naĐe gospodar kad doĐe a oni straže. Z aista vam kažem da će se zapregnuti, i posadiće ih, i pristupiće te će im služiti.

38. I ako doĐe u drugu stražu, i u treću stražu doĐe, i naĐe ih tako, blago onijem slugam a.

39. A li ovo znajte: kad bi znao dom aćin u koji će čas doći lupež, čuvao bi i ne bi dao potkopati kuće svoje.

40. I vi dakle budite gotovi; jer u koji čas ne m islite doći će sin čovječij.

41. A Petar m u reče: G o s p o d e! g o v o riš li n a m a o v u priču ili svim a?

42. A G ospod reče: K o je dakle taj vjerni i m udri pristav kojega postavi gospodar nad čeljadi svojom da im daje hranu na obrok?

43. B lago tom e služi kojega došavši gospodar njegov naĐi da izvršuje tako.

44. Z aista vam kažem : nad svijem svojijem im anjem postaviće ga.

45. A ko li reče taj sluga u srcu svojem u: ne će m o j gospodar još za dugo doći; i stane biti sluge i sluškinje. i jesti i piti, i opijati se; 46. D oći će gospodar toga sluge u dan kad se ne nada, i u čas kad ne m isli, i rasjeći će ga, i dijel njegov m etnuće s nevjernim a.

47. A onaj sluga koji zna volju gospodara svojega i nije se pripravio, niti učinio po volji njegovoj, biće vrlo bijen;

48. A koji ne zna pa zasluži boj, biće m alo bijen .

K o m e je god m nogo dano m nogo će se iskati od njega; a kom e predane najviše najviše će iskati od njega.

49. Ja sam došao da bacim oganj na zem lju; i kako bi m i se htjelo da se već zapalio!

50. A li se m eni valja krstiti krštenjem , i kako m i je teško dok se ne svrši!

51. M islite li da sam ja došao da dam m ir na zem lju?

N e, kažem vam , nego razdor.

52. Jer će odsele pet u jednoj kući biti razdijeljeni, ustaće tri na dva, i dva na tri.

53. U staće otac na sina i sin na oca; m ati na kćer i kći pa mater; svekrva na snahu svoju i snaha iz svekrvu svoju.

54. A narodu govoraše: kad vidite oblak gdje se diže od zapada odm ah kažete: biće dažd; i biva tako.

55. I kad vidite jug gdje duva kažete: biće vrućina; i biva.

56. Licemjeri! lice neba i zemlje umijete poznavati. a vremena ovoga kako ne poznajete?

57. Z a što pak i sam i od sebe ne sudite pravedno?

58. Jer kad ideš sa svojijem suparnikom knezu, gledaj ne bi li se na putu s njim poravnao da te ne pritegne sudiji, i sudija da te ne preda sluzi, i sluga date ne baci u tamnicu.

59. K ažem ti: nećeš odande izići dok ne daš i posljednjega dinara.

Glava 13

1. U to vrijeme pak dođoše peki i kazaše za Galilejce kojijeh krv pomiješa Pilat sa žrtvama a njihovijem .

2. I odgovarajući Isus reče im : Mislite li da su ti Galilejci bili najgrešniji od svijeta Galilejaca, jer tako postradaše?

3. Ne, kažem vam , nego ako se ne pokajete, svi ćete tako izginuti.

4. Ili oni osam naest što na njih pade kula Siloamska i pobi ih mislite li da su oni najkriviji bili od svijeta Jerusolimljana?

5. Ne, kažem vam , nego ako se ne pokajete, svi ćete tako izginuti.

6. Kazaj im pak ovu priču: Jedan čovjek im adijaše smokvu usadenu u svome vinogradu, i dođe da traži roda na njoj, i ne našde.

7. Ondareče vinogradaru: evo treća godina kako dolazim i tražim rod a na ovoj smokvi, i ne nalazim ; posijeci je dakle, za što zemlji da smeta?

8. A on odgovarajući reče mu: Gospodaru! ostavi je i za ovu godinu dok okopam oko nje i obaspem gnojem; 9. Pa da ako rodi; ako li ne, posjeći ćeš je na godinu 10. A kad u čašu u jedan obrn u subotu , 11. I gle, bješe ondje žena bolesna od duha osam naest godina, i bješe zgrčena, i nemogaše se ispraviti.

12. A kad je vidje, dozva je Isus i reče joj : ženo!

oproštena si od bolesti svoje.

13. I metnu na nju ruke, i odmah se ispravila i hvaljaše Boga.

14. A starješina od zbornice srđaše se što je Isus iscijeli u subotu, i odgovarajući reče narodu: šest je dana u koje treba raditi, u one dakle dolazite te se liječite, a ne u dan subotni.

15. A Gospod mu odgovori i reče: Licem jere! svaki od vas u subotu ne odrješuje li svojega vola ili magarca od jaslara, i ne vodi da napoji?

16. A ovu kćer Avramovu koju sveza sotona evo osam naesta godina, ne trebaše li je odriješiti iz ove sveze u dan subotni?

17. I kad on ovo govoraše stidjahu se svi koji mu se protivljahu; i sav narod radovaše se za sva njegova slavna djela.

18. A on im reče: Kakvo je carstvo Božije? i kakvo ću kazati da je?

19. Ono je kao zrno gorušično, koje uzevši čovjek baci u vrt svoj, i uzraste i posta drvo veliko, i ptice nebeske useliše se u grane

njegove.

20. O pet reče: K akvo ću kazati da je carstvo B ožije?

21. O no je kao kvasac koji uzevši žena m etnu u trp kopanje brašna, dok ne uskise sve.

22. I prolažaše po gradovim a i selim a učeći i putujući u Jerusalim.

23. R eče m u pak neko: G ospode! jeli m alo onijeh koji će biti spaseni? A on im reče: 24. N avalite da uĐete na tijesna vrata; jer vam kažem : m nogi će tražiti da uĐu i ne će m oći: 25. K ad ustane dom aćin i zatvori vrata, i stan ete na polju stajati i kucati u vrata govoreći: G ospode!

G ospode! otvori nam ; i odgovarajući reći će vam : ne poznajem vas otkuda ste.

26. T ada ćete stati govoriti: m i jedosm o pred tobom i pism o, i po ulicam a našijem učio si.

27. A on će reći: kažem vam : ne poznajem vas otkuda ste; odstupite od m ene svi koji nepravdu činite.

28. O ndje će biti plač i škrgut zuba, kad vidite A vram a i Isaka i Jakova i sve proroke u carstvu B ožijem u, a sebe na polje istjerane.

29. I doći će od istoka i zapada i sjevera i jug a i sješće za trpezu u carstvu B ožijem u.

30. I gle, im a pošljednijeh koji će biti prvi, i im a prvijeh koji će biti pošljednji.

31. u taj dan pristupiše neki od fariseja govoreći m u: IziĐi i idi odavde, jer Irod hoće da te ubije.

32. I reče im : Idite i kažite onoj lisici: evo izgonim Đavole i iscjeljujem danas i sutra, a treći dan svršiću.

33. A li danas i sutra i prekosjutra treba m i ići; jer prorok ne m ože poginuti izvan Jerusalim a.

34. Jerusalim e, Jerusalim e, koji ubijaš proroke, i zasipaš kam enjem poslame k sebi! koliko puta htjeh da skupim čeda tvoja kao kokoš gnijezdo svoje pod krila, i ne htjeste!

35. E to će vam se ostaviti kuća vaša pusta; a ja vam kažem : ne ćete m ene vidjeti dok ne doĐe da rečete: blagosloven koji ide u ime Gospodnje.

Glava 14

1. I dogodi m u se da doĐe u subotu u kuću jednoga kneza fariseje koga da jede hljeb; i oni motrahu na njega.

2. I gle, bješe pred njim nekakav čovjek na kom e bješe debela bolest.

3. I odgovarajući Isus reče zakonicim a i farisejim a govoreći: Jeli slob odno u subotu iscjeljivati?.

4. A oni oćutješe. I dohvativši ga se iscijeli ga i otpusti.

5. I odgovarajući reče im : K oji od vas ne bi svojega magarca ili vola da mu padne u bunar odmah izvadio u dan subotni?

6. I ne m ogaše m u odgovoriti na to.

7. A gostim a k aza p riču , k ad o p azi k ak o izb irah u začelja, i reče im : 8. K ad te ko pozove na svadbu, ne sjedaj u začelje, da ne bude m eĐu gostim a ko stariji od tebe; 9. I da ne bi došao onaj koji je pozvao tebe i njega, i rekao ti: podaj m jesto ovom e; i onda ćeš sa stidom sjesti na niže m jesto.

10. N ego kad te ko pozove, došavši sjedi na pošljednje m jesto. da ti reče kad doĐe onaj koji te pozva: prijatelju! pom akni se više; tada će tebi biti čast pred onima koji sjede s tobom za trpezom.

11. Jer svaki koji se po d iže, p o n iziće se; a k o ji se ponizuje, podignuće se.

12. A i onom e što ih je pozvao reče: kad daješ objed ili večeru, ne zovi prijatelja svojijeh, ni braće svoje, ni roĐaka svojijeh, ni susjeda bogatijeh, da ne bi oni tebe kad pozvali i vratili ti; 13. N eg o k ad čin iš g o zb u zo v i siro m ah e, k ljaste, hrome, slijepe; 14. I blago će ti biti što ti oni ne m ogu vratiti; nego će ti se vratiti o vaskrseniju pravednijeh.

15. A kad ču to neki od onijeh što sjeĐahu s njim za trpezom reče m u: B lago onom e koji jede hljeba u carstvu B ožijem u!

16. A on m u reče: Jedan čovjek zgotovi veliku večeru, i pozva mnoge;

17. I kad bi vrijeme večeri, posla slugu svojega da kaže zvanim a: hajdete, jer je već sve gotovo.

18. I p o češe se izg o v arati sv i red o m ; p rv i m u reče: kupih njivu, i valja m i ići da je vidim ; m olim te izgovori me.

19. I drugi reče: kupih pet jarm ova volova, i idem da ih ogledam; molim te izgovori me.

20. I treći reče: oženih se, i za to ne mogu doći.

21. I došavši sluga taj kaza o vogospodaru svome.

Tada se rasrdi domaćin i reče slugi svojoj: idi brzo na raskršće i ulice gradske, i dovedi amo siromaha, i kljaste, i bogaljaste, i slijepe.

22. I reče sluga: Gospodaru. učinio sam kako si zapovjedio, i još mjesta ima.

23. I reče gospodar slugi: Iziđi na putove i među ograde, te natjeraj da dođu da mi se napuni kuća.

24. Jer vam kažem da ni jedan od onih zvanijeh ljudi neće okusiti moje večere. Jer je mnogo zvanijeh, ali je malo izbranijeh.

25. IĐaše pak s njim mnoštvo naroda, i obazrevši se reče im :

26. A ko ko dođe k meni a ne mri na svojega oca, i na mater, i na ženu, i na djecu, i na braću, i na sestre, i na samu dušu svoju, ne može biti moj učenik.

27. I ko ne nosi krsta svojega i za mnom ne ide, ne može biti moj učenik.

28. I koji od vas kad hoće da zida kulu ne sjede najprije i ne proračuni šta će ga stati, da vidi ima li da može dovršiti?

29. Da ne bi, kad postavi temelj i ne uzme može dovršiti, svi koji gledaju stali mu se rugati 30. Govoreći: ovaj čovjek počeo zidati, i ne može da dovrši.

31. Ili koji car kad pođe s vojskom da se pobije s drugim carem ne sjede najprije i ne drži vijecu može li s deset hiljada sresti onoga što ide na njega sa dvadeset hiljada?

32. Ako li ne može, a on pošlje poslanike dok je onaj još daleko i moli da se pomire.

33. Tako dakle svaki od vas koji se ne odreče svega što ima ne može biti moj učenik.

34. So je dobra, ali ako so obljutavi, čim će se osoliti?

35. Niti je potrebna u zemlju ni u gnoj; nego je prospana polje. Ko ima uši da čuje neka čuje.

Glava 15

1. I približavahu se k njem u svi carinici i grješnici da ga čuju.
2. I vikahu na njega fariseji i književnici govoreći: O vaj prim a grješnike i jede s njim a.
3. A on im kaza priču ovu govoreći: 4. K oji čovjek od vas im ajući sto ovaca i izgubivši jednu od njih ne ostavi devedeset i devet u pustinji i ne ide za izgubljenom dok je ne naĐe?
5. I našavši digne je na ram o svoje radujući se, 6. I došavši kući sazove prijatelje i susjede govoreći im : radujte se sa m nom : ja naĐoh svoju ovcu izgublenu.
7. K ažem vam da će tako biti veća radost na nebu za jednoga grješnika koji se kaje, nego li za devedeset i devet pravednika kojima ne treba pokajanje.
8. Ili koja žena im ajući deset dinara, ako izgubi jedan dinar, ne zapali svijeću, i ne pom ete kuće, i ne traži dobro dok ne naĐe?
9. I našavši sazove drugarice i susjede govoreći: radujte se sa m nom : ja naĐoh dinar izgubljeni.
10. T ako, kažem vam , biva radost pred anĐelima B ožijim a za jednoga grješnika koji se kaje.
11. I reče: Jedan čovjek im aše dva sina, 12. I reče m laĐi od njih ocu: oče! daj m i dio od im anja što pripada m eni. I otac im podijeli im anje.
13. I po tom do nekoliko dana pokupi m laĐi sin sve svoje, i otide u daljnu zemlju; i onamo prosu imanje svoje živeći besputno.
14. A kad potroši sve, postade velika glad u onoj zem lji, i on se naĐe u nevolji.
15. I otišavši priba se kod jednoga čovjeka u onoj zem lji; i on ga posla u polje svoje da čuva svinje.
16. I željaše n ap u n iti trb u h sv o j ro ščićim a k o je sv in je jeĐahu, i niko m u ih ne davaše.
17. A kad doĐe k sebi, reče: koliko najam nika u oca m ojege im aju hljeba i suviše, a ja um irem od gladi!
18. U staću i idem ocu svojem u, pa ću m u reći: oče! sagriješih nebu i tebi, 19. I već nijesam dostojan nazvati se sin tvoj : prim i me kao jednoga od svojijeh najamnika.

20. I ustavši otide ocu svojem u. A kad je još podaleko bio, ugleda ga otac njegov, i sažali m u se, i potrčavši zagrlji ga i cjeliva ga.

21. A sin m u reče: oče! sagriješih nebu i tebi, i već nijesam dostojan nazvati se sin tvoj.

22. A otac reče slugam a svojijem : iznesite najljepšu haljinu i obucite ga, i podajte mu prsten na ruku i obuću na noge.

23. I dovedite tele ugojeno te zakoljite, da jedemo i da se veselimo.

24. Jer ovaj m oj sin bješe m rtav, i oživlje; i izgubljen bješe, i naĐe se. I stadoše se veseliti.

25. A sin njegov stariji bijaše u polju, i dolazeći kad se približi kući ču pjevanje i podvikivanje.

26. I dozvavši jednoga od slugu zapita: šta je to?

27. A on m u reče: brat tvoj doĐe; a otac tvoj zakla tele ugojeno, što ga je zdrava vidio?

28. A on se rasrdi i ne šćadijaše da uĐe. T ada iziĐe otac njegov i m oljaše ga.

29. A on odgovarajući reče ocu: eto te služim toliko godina, i nikad ne prestupih tvoje zapovijesti, pa meni nikad nijesi dao jareta da bih se provešelio sa svojijem društvom ;

30. A kad doĐe taj tvoj sin koji ti je im anje prosuo s kurvama, zaklao si mu tele ugojeno.

31. A on m u reče: sine! ti si svagda sa m nom , i sve je moje tvoje.

32. Trebalo se razveseliti i obradovati, jer ovaj brat tvoj m rtav bješe, i oživlje; i izgubljen bješe, i naĐe se.

Glava 16

1. A učenicim a svojijem govoraše: B ijaše jedan čovjek bogat koji im aše pristava, i toga oblagashe kod njega da mu prosipa imanje.

2. I dozvavši ga reče m u: šta ovo ja čujem za tebe? D aj račun kako si kućio kuću; jer više ne m ožeš kućom upravljati.

3. A pristav od kuće reče u sebi: šta ću činiti?
gospodar m oj uzim a od m ene upravljanje kuće: kopati ne mogu, prositi stidim se.

4. Z nam šta ću činiti da bi m e prim ili u kuće svoje kad m i se oduzm e upravljanje kuće.

5. I dozvavši redom dužnike gospodara svojega reče prvom e: koliko si dužan gospodaru m ojem u?

6. A on reče: sto oka ulja. I reče m u: uzm i pijemo svoje i sjedi brzo te napiši pedeset.

7. A potom reče drugom e: a ti koliko si dužan? A on reče: sto oka pšenice. I reče m u:uzm i pism o svoje i napiši osam deset.

8. I pohvali gospodar nevjernoga pristava što m udro učini; jer su sinovi ovoga vijeka m ud riji od sinova vidjela u svojem u naraštaju.

9. I ja vam a kažem : načinite sebi prijatelje nepravednijem bogastvom , da bi vas kad osirom ašite prim ili u vječne kuće.

10. Koji je vjeran u malom i u mnogom je vjeran; a ko je nevjeran u malom i u mnogom je nevjeran.

11. Ako dakle u nepravednom bogastvu vjerni ne biste, ko će vam u istinom vjerovati?

12. I ako u tuĐem ne biste vjerni, ko će vam dati vaše?

13. N ikakav pak sluga ne m ože dva gospodara služiti; jer ili će na jednoga m rziti a drugoga ljubiti, ili će jednom e voljeti a za drugoga ne m ariti. N e m ožete služiti B ogu i bogastvu.

14. A ovo sve slušahu i fariseji, koji bijahu srebroljupci, i rugahu mu se.

15. I reče im : V i ste oni koji se gradite pravedni pred ljudim a; ali B og zna srca vaša; jer što je u ljudi visoko, ono je mrzost pred Bogom.

16. Zakon i proroci su do Jovana; odsele se carstvo B ožije propovijeda jevanĐelijem , i svaki navaljuje da uĐe. u njega.

17. L ašnje je pak nebu i zem lji proći nego li jednoj titli iz zakona propasti.

18. Svaki koji p u šta žen u sv o ju i u zim a d ru g u , preljubu čini; i koji se ženi puštenicom , preljubu čini.

19. čovjek neki pak bješe bogat, koji se oblačaše u skerlet i u svilu. i življaše svaki dan gospodski i veseljaše se.

20. A bijaše jedan sirom ah, po im enu L azar, k oji ležaše pred njegovijem vratim a gnojav, 21. I željaše da se nasiti m rvam a koje padahu s trpeze bogatoga; još i psi dolažahu i lizahu gnoj njegov.

22. A kad um rije sirom ah, odnesoše ga anĐeli u naručje A vram ovo; a um rije i bogati, zakopaše ga.

23. I u p ak lu k ad b ješe u m u k am a p o d iže o či sv o je i ugleda iz daleka A vram a i L azara u naručju njegovu, 24. I povikavši reče: oče A vram e! sm iluj se na m e i pošlji m i L azara neka um oči u vodu vrh od prsta svojega, i da m i rashladi jezik; jer se m učim u ovom e plamenu.

25. A A vram reče: sinko! opom eni se da si ti prim io dobra svoja u životu svom e, i L azar opet zla; a sad se on tješi, a ti se m učiš.

26. I preko svega toga postavljena je m eĐu nam a i vama velika propast, da oni koji bi htjeli odovud k vam a prijeći. n e mogu, niti oni otuda k nama da prelaze.

27. T ada reče: m olim te dakle, oče, da ga pošlješ kući oca mojega,

28. Jer im am pet braće: neka im posvjedoči da ne bi i oni došli na ovo m jesto m učenja.

29. R eče m u A vram : oni im aju M ojsija i proroke, neka njih slušaju.

30. A on reče: ne, oče A vram e! nego ako im doĐe ko iz m rtvijeh pokajaće se.

31. A A vram m u reče: A ko ne slušaju M ojsija i proroka, da ko i iz m rtvijeh ustane ne će vjerovati.

Glava 17

1. A učenicim a reče: Nije moguće da ne dođu sablazni; ali teško onom es koga dolaze; 2. B olje bi m u bilo da m u se vodenični kamen objesi o vratu, i da ga bace u more, nego da sablazni jednoga od ovijeh malijeh.

3. čuvajte se. A ko ti sagriješi brat tvoj, nakaraj ga; pa ako se pokaje, oprosti mu.

4. I ako ti sedam puta na dan sagriješi, i sedam puta na dan dođe k tebi i reče: kajem se, oprosti m u.

5. I rekoše apostoli Gospodu: Dom etni nam vjere.

6. A Gospod reče: Kad biste im ali vjere koliko zrno gorušično, i rekli biste ovom e dudu: iščupaj se i usadi se u more, i poslušao bi vas.

7. Koji pak od vas kad ima slugu koji ore ili čuva stoku pa kad dođe iz polja, reče m u: hodi brzo i sjedi za trpezu?

8. Nego ne kaže li m u: ugotovi mi da večeram, i zapregni se te m i služi dok jedem i pijem, pa onda i ti jedi i pij?

9. E da li će on zahvaliti sluzi tome kad svrši što m u se zapovjedi? Ne vjerujem.

10. T ako i vi kad svršite sve što vam je zapovjedbno govorite: mi smo zaludne sluge, jer učinismo što smo bili dužni činiti.

11. I kad ištaše u Jerusolim, on prolazашe između Samarije i Galileje.

12. I kad ulazашe u jedno selo sretoše ga deset gubavijeh ljudi, koji staše izdaleka, 13. I podigoše glas govoreći: Isuse učitelju! pomiluj nas.

14. I vidjevši ih reče im: Idite i pokažite se sveštenicima. I oni idući očistiše se.

15. A jedan od njih vidjevši da se iscijeli povratio se hvaleći Boga iza glasa, 16. I pade ničice pred noge njegove, i zahvali m u. I to bješe Samaritanin.

17. A Isus odgovarajući reče: Nescijeliše li se deseterica? Gdje su dakle deveterica?

18. Kako se među njima koji ne nađe da se vratio da zahvali Bogu, nego sam ovaj tuđin?

19. I reče m u: U stani, idi; vjera tvoja pomogla ti.

20. A kad ga upitaše fariseji: Kad će doći carstvo B ožije? odgovarajući reče im : Carstvo B ožije ne će doći da se vidi; 24. Niti će se kazati: evo ga ovdje ili ondje; jer gle, carstvo je B ožije unutra u vama.

22. A učenicima reče: Doci će vrijeme kad ćete zaželjati da vidite jedan dan sina čovječijega, i ne ćete vidjeti.

23. I reći će vam : evo ovdje je, ili: eno ondje; ali ne izlazite, niti tražite.

24. Jer kako što munja sine s neba, i zasvijetli se preko svega što je pod nebom , tako će biti i sin čovječij u svoj dan.

25. Ali mu najprije treba mnogo postradati, i okrivljenu biti od roda svojega.

26. I kako je bilo u vrijeme Nojevo onako će biti u dane sina čovječijega.

27. Jeđahu, pijahu, ženjahu se, udavahu se do onoga dana kad Noje uđe u kovčeg, i dođe potop i pogubi sve.

28. Tako kao što bi u dane Lotove: jeđahu, pijahu, kupovahu, prodavahu, sađahu , zidahu ; 29. A u dan kad iziđe Lot iz Sodoma, udari oganj i sumpor iz neba i pogubi sve.

30. Tako će biti i u onaj dan kad će se javiti sin čovječij.

31. u onaj dan koji se desi na krovu a pokućstvo njegovo u kući, neka ne silazi da ga uzme; i koji se desi u polju, tako neka se ne vraća natrag.

32. O pomijite se žene Lotove.

33. Koji pođe da sačuva dušu svoju, izgubiće je; a koji je izgubi, oživljeće je.

34. Kažem vam : u onu noć biće dva na jednom odru, jedan će se uzeti a drugi će se ostaviti; 35. Dvije će mljeti zajedno, jedna će se uzeti a druga će se ostaviti; 36. Dva će biti na njivi, jedan će se uzeti a drugi će se ostaviti.

37. I odgovarajući rekoše mu: Gdje, Gospode? A on im reče: Gdje je strвина onamo će se i orlovi skupiti.

Glava 18

1. K aza im pak i priču kako se treba svagda m oliti B ogu, i ne dati da dotuži, 2. G ovoreći: u jednom e gradu bijaše jedan sudija koji se B oga ne bojaše i ljudi ne stiĐaše.

3. A u onom e gradu bijaše jedna udovica i dolaĐaše k njem u govoreći: ne daj m e m ojemu suparniku.

4. I ne šćadijaše za dugo. A najposlije reče u sebi: ako se i ne bojim Boga i ljudi ne sramim, 5. N o budući da m i dosaĐuje ova udovica, odbraniću je, da m i jednako ne dolazi i ne dosaĐuje.

6. T ada reče G ospod: čujte šta govori nepravedn i sudija.

7. A kam o li B og ne će odbraniti izbranih svojih koji ga m ole dan i noć?

8. K aŽem vam da će ih odbraniti brzo. A li sin čovječij kad doĐe hoće li naći vjeru na zem lji?

9. A i drugim a koji m išljahu za sebe da su pravednici i druge uništavahu kaza priču ovu: 10. D va čovjeka uĐoše u crkvu da se m ole B ogu, jedan farisej a drugi carinik.

11. F arisej stade i m oljaše se u sebi ovako: B ože!

hvalim te što ja nijesam kao ostali ljudi: hajduci, nepravednici, preljubočnici, ili kao ovaj carinik.

12. Postim dvaput u nedjelji; dajem desetak od svega što im am .

13. A carinik izdaleka stajaše, i ne šćaše m i očiju podignuti na nebo, nego bijaše prsi svoje govoreći: B ože! m ilostiv budi m eni grješnom e!

14. K aŽem vam da ovaj otide opravdan kući svojoj, a ne o n aj. Jer sv ak i k o ji se sam p o d iže p o n iziće se; a koji se sam poniĐuje podignuće se.

15. D onošahu k njem u i djecu da ih se dotakne; a kad vidješe učenici, zaprijetiše im .

16. A Isus dozvavši ih reče: P ustite djecu neka dolaze k m eni, i ne branite im ; jer je takovijeh carstvo B ožije.

17. I kaŽem vam zaista: koji ne prim i carstva B ožijega kao dijete, ne će ući u njega.

18. I zapita ga jedan knez govoreći: U čitelju blagi! šta da učinim da naslijedim život vječn i?

19. A Isus reče m u: što m e zoveš blagijem ? niko nije blag osim jednoga Boga.

20. Z apovijesti znaš: ne čini preljube; ne ubij; ne ukradi; ne svjedoči lažno; poštuju oca svojega i m ater svoju.

21. A on reče: S ve sam ovo sačuvao od m ladosti svoje.

22. A k ad to ču Isu s reče m u : Jo š ti jed n o n e d o staje: prodaj sve što im aš i razdaj sirom asim a; i im aćeš blago na nebu; i hajde za mnom.

23. A kad on ču to postade žalostan, jer bješe vrlo bogat.

24. A kad ga vidje Isus gdje postade žalostan, reče: Kako je tešk o u ći u carstv o B o žije o n im a k o ji im aju bogastvo!

25. L akše je kam ili proći kroz iglene uši nego li bogatom e ući u carstvo B ožije.

26. A oni koji slušahu rekoše: K o se dakle m ože spasti?

27. A on reče: što je u ljudi nem oguće u B oga je m oguće.

28. A P etar reče: E to m i sm o o stav ili sv e i za to b o m idemo.

29. A on im reče: Z aista vam kažem : nem a ni jednoga koji bi ostavio kuću, ili roditelje, ili braću, ili sestre, ili ženu, ili djecu carstva radi B ožijega, 30. K oji ne će prim iti više u ovo vrijeme, i na onome svijetu život vječni.

31. U ze pak dvanaestoricu i reče im : E vo idem o gore u Jerusolim , i sve će se svršiti što su proroci pisali za sina čovječijega.

32. Jer će ga predati neznabošcim a, i narugaće m u se. i ružiće ga, i popljuvaće ga, 33. I biće ga, i ubiće ga; i treći dan ustaće.

34. I oni ništa od toga ne razum ješe, i besjeda ova bješe od njih sakrivena, i ne razum ješe što im se kaza.

35. A kad se približi k Jerihonu, jedan slijepac sjeĐaše kraj puta proseći.

36. A kad ču narod gdje prolazi zapita: šta je to?

37. I kazaše m u da Isus N azarećanin prolazi.

38. I povika govoreći: Isuse, sine D avidov! pom iluj me.

39. I prijećahu m u oni što iĐahu naprijed da učuti; a on još više vikaše: S ine D avidov! pom iluj m e.

40. A Isus stade i zapovjedi da mu ga dovedu; a kad m u se približi, zapita ga 41. G ovoreći: šta hoćeš da ti učinim ? A on reče: Gospode! da progledam.

42. A Isus m u reče: P rogledaj; vjera tvoja pom ože ti.

43. I odmah progleda, i poĐe za njim hvaleći Boga. I svi ljudi koji vidješe hvaljahu Boga.

Glava 19

1. I kad uĐe u Jerihon i prolazaše krozanj, 2. I gle, čovjek po im enu Z akhej, koji bješe starješina carinički, i bješe bogat, 3. I iskaše da vidi Isusa da ga pozna; i ne m ogaše od naroda, jer bješe m aloga rasta; 4. I potrčavši naprijed, pope se na dud da ga vidi; jer m u je onuda trebao proći.

5. I kad doĐe Isus na ovo m jesto, pogledavši gore vidje ga, i reče m u: Z akheju! siĐi brzo; jer m i danas valja biti u tvojoj kući.

6. I siĐe brzo; i prim i ga radujući se.

7. I svi, kad v id ješe, v ik ah u n a n jeg a g o v o reći d a grješnom e čovjeku doĐe u kuću.

8. A Z akhej stade i reče G ospodu: G ospode! evo pola im anja svojega daću sirom asim a, i ako sam koga zanio vratiću onoliko četvoro.

9. A Isus m u reče: D anas doĐe spasenije kući ovoj; jer je i ovo sin Avramov.

10. Jer je sin čovječij došao da naĐe i spase što je izgubljeno.

11. A kad oni to slušahu nastavi kazivati priču; jer bješe blizu Jerusalim a, i m išljahu da će se odm ah javiti carstvo B ožije.

12. R eče dakle: Jedan čovjek od dobra rod a otide u daljnu zemlju da primi sebi carstvo, i da se vrati.

13. D ozvavši pak deset svojijeh sluga dade im deset kesa, i reče im : trgujte dok se ja vratim .

14. I građani njegovi m ržahu na njega, i poslaše za njim poslanike govoreći: ne ćem o da on caruje nad nama.

15. I kad se on vrati, pošto prim i carstvo, reče da dozovu one slugu kojim a dade srebro, da vidi šta je koji dobio.

16. T ada doĐe prvi govoreći: gospodaru! kesa tvoja donese deset kesa.

17. I reče m u: dobro, dobri slugo; kad si m i u m alom bio vjeran evo ti vlast nad deset gradova.

18. I doĐe drugi govoreći: gospodaru! kesa tvoja donese pet kesa.

19. A on reče i onom e: i ti budi nad pet gradova.

20. I treći doĐe govoreći: gospodaru! evo tvoja kesa koju sam zavezao u ubrus i čuvao.

21. Jer sam se bio jao tebe: jer si čovjek tvrd : uzimam aš što nijesi ostavio, i žnješ što nijesi sijao.

22. A gospodar mu reče: po tvojim ću ti riječima suditi, zli slugo! Znao si da sam ja tvrd čovjek, uzimam što nijesam ostavio, i žnem što nijesam sijao: 23. Pa za što nijesi dao mojeg a srebra trgovcima, i ja došavši primio bih ga s dobitkom ?

24. I reče onima što stajahu pred njim : uzmite od njega kesu i podajte onome što ima deset kesa.

25. I rekoše mu: gospodaru! on ima deset kesa.

26. A on im odgovori: jer vam kažem da će se svako od njih koji ima dati; a od onoga koji nema uzeće se od njega i ono što ima.

27. A one moje neprijatelje koji nijesu htjeli da ja budem car nad njima, dovedite amo, i isijecite preda mnom.

28. I kazavši ovo pođe naprijed, i iše gore u Jerusolim.

29. I kad se približi Vitezovima i Vitezovima kod gore koja se zvaše Maslinska, poslao dva od učenika svojih 30. Govoreći: Idite u to selo prema vama, i kad uđete u njega naći ćete magare privezano na koje nikakav čovjek nikad nije usjedao; odriješite ga i dovedite.

31. I ako vas ko upita: za što drijete? ovako mu kažite: ono Gospod treba.

32. A kad otidoše poslani, naše kao što im kaza.

33. A kad oni drijeshahu magare rekoše im gospodari od njega: Za što drijete magare?

34. A oni rekohše: Ono Gospodu treba.

35. I dovedoše ga k Isusu, i baciše haljine svoje na magare, i posadiše Isusa.

36. A kad iše, prostirahu haljine svoje po putu.

37. A kad se približi već da iše s gore Maslinske, počeo sve mnoštvo učenika u radosti hvaliti Boga iz glasa za sva čudesa što su vidjeli, 38. Govoreći: Blagosloven car koji ide u ime Gospodnje! mir na nebu i slava na visini!

39. I neki fariseji iz naroda rekoše mu: učitelju!

zaprijeti učenicima svojim .

40. I odgovarajući reče im : Kažem vam : ako oni učute, kam enje će povikati.

41. I kad se približi, ugleda grad i zaplaka za njim 42. Govoreći: Kad bi i ti znao u ovaj tvoj dan što je za mir tvoj! ali je sad sakriveno

od očiju tvojijeh.

43. Jer će doći dani na tebe, i okružice te neprijatelji tvoj o p k o p i m a, i o p k o liće te, i o b u zeće te sa sv iju strana;

44. I razbiće tebe i djecu tvoju u tebi, i ne će ostaviti u tebi kam ena na kam enu, za to što nijesi poznao vrem ena u kojem u si pohođen.

45. I ušavši u crkvu stade izgoniti one što prodavahu u njoj i kupovahu, 46. G ovoreći im : u pism u stoji: dom m oj dom je m olitve, a vi načiniste od njega pećinu hajdučku.

47. I učaše svaki dan u crkvi. A glavari sveštencički i književnici i starješine narodne gledahu da ga pogube.

48. I ne nalažahu šta bi m u učinili; jer sav narod iĐaše za njim , i slušahu ga.

Glava 20

1. I kad on u jedan od onijeh dana učaše narod u crkvi i propovijedaše jevanĐelije, doĐoše glavari sveštenci 2. I rekoše mu govoreći: Kakvom vlasti to činiš? Ili ko ti je dao vlast tu?

3. A on odgovarajući reče im: I ja ću vas upitati jednu riječ, i kažite mi: 4. Krštenje Jovanovo ili bi s neba ili od ljudi?

5. A oni pomisljahu u sebi govoreći: A ko rečem o: s neba, reći će: za što mi dakle ne vjerovaste?

6. A ko li rečem o: od ljudi, sav će nas narod pobiti kam enjem: jer svi vjerovahu da Jovan bješe prorok.

7. I odgovoriše: Ne znam otkuda.

8. A Isus im reče: Ni ja vam a ne ću kazati kakvom vlasti ovo činim.

9. A narodu počeo kazivati priču ovu: Jedan čovjek posadi vinograd, i dade ga vinogradarima pa otide na po dugo vremena.

10. I u vrijeme posla k vinogradarima slugu da mu dadu od roda vinogradskoga; ali vinogradari izbiše ga, i poslaše prazna.

11. I posla opet drugoga slugu; a oni i onoga izbivši i osramotivši poslaše prazna.

12. I posla opet trećeg; a oni i onoga raniše, i istjeraše.

13. Ondareče gospodar od vinograda: šta ću činiti? Da pošljem sina svojega ljubaznoga: eda se kako zastide kad vide njega.

14. A vinogradari vidjevši njega mišljahu u sebi govoreći: ovo je našljednik; hodite da ga ubijemo da naše bude dostojanje.

15. I izvedoše ga na polje iz vinograda i ubiše. šta će dakle učiniti njim a gospodar od vinograda?

16. Dokaće i pogubiće ove vinogradare, i daće vinograd drugima. A oni što slušahu rekooše: Ne dao Bog!

17. A on pogledavši ih reče: šta znači dakle ono u pismu: kamen koji odbaciše zidari onaj posta glava od ugla?

18. Svakikoji padne na taj kamen razbiće se; a na koga on padne satrće ga.

19. I gledahu glavari sveštenci i književnici u onaj čas da dignu ruke nanj: ali se pobojaše naroda, jer razumješe da njim a ovu priču kaza.

20. I pažahu na njega, i poslaše vrebace, koji se graĐahu kao da su pobožni: ne bi li ga uhvatili u riječi da ga predadu poglavarima i vlasti sudijnoj.

21. I upitane ga govoreći: učitelju! znam o da pravo govoriš i učiš. i ne gledaš ko je ko, nego zaista učiš putu B ožijem : 22. T reba li nam ćesaru davati harač, ili ne?

23. A on razum jevši njihovo lukavstvo reče im : šta m e kušate?

24. P okažite m i dinar; čij je na njem u obraz i natpis?

A oni odgovarajući rekoše: ćsarev.

25. A on im reče: P odajte dakle što je ćsarevo ćsaru, i što je B ožije B ogu.

26. I ne m ogoše riječi njegove pokuditi pred narodom ; i diviše se odgovoru njegovu, i um ukoše.

27 . A p ristu p iše n ek i o d sad u k eja k o ji k ažu d a n em a vaskrsenija, i pitahu ga 28. G ovoreći: učitelju! M ojsije nam napisa: ako kom e um re brat koji im a ženu, i um re bez djece, da brat njegov uz m e ženu, i da podigne sjem e bratu svojem u.

29. B ijaše sedam braće, i prvi uze ženu, i um rije bez djece;

30. I uze drugi ženu, i on um rije bez djece; 31. I treći je uze; a tako i svi sedam ; i ne ostaviše djece, i pom riješe; 32. A poslije sviju um rije i žena.

33. O vaskrseniju dakle koga će od njih biti žena? jer je on a sed m o rici b ila žen a.

34. I odgovarajući Isus reče im : D jeca ovoga svijeta žene se i udaju; 35. A koji se udostoje dobiti onaj svijet i vaskrsenije iz m rtvijeh niti će se ženiti ni udavati; 36. Jer više ne m ogu um rijeti; jer su kao anĐeli; i sinovi su B ožiji kad su sinovi vaskrsenija.

37. A da mrtvi ustaju, i Mojsije pokaza kod kupine gdje naziva Gospoda Boga Avramova i Boga Isakova i Boga Jakovljeva.

38. A B og nije B og m rtvijeh nego živijeh; jer su njem u svi živi.

39. A neki o d k n jižev n ik a o d g o v araju ći rek o še: učitelju! dobro si kazao.

40. I već ne sm ijahu ništa da ga zapitaju. A on im reče: 41. Kako govore da je Hristos sin Davidov?

42. K ad sam D avid govori u psaltiru: reče G ospod Gospodu mojemu: sjedi meni s desne strane 43. D ok položim neprijatelje tvoje podnožje nogam a tvojima.

44. David dakle njega naziva Gospodom; pa kako mu je sin?

45. A kad sav narod slušaše, reče učenicim a svojijem : 46. čuvajte se od književnika, koji hoće da idu u dugačkim haljinama, i traže da im se klanja po ulicama, i prvijeh mjestu po zbornicama, i začelja na gozbama;

47. Koji jedu kuće udovičke, i lažno se mole Bogu dugo. Oni će još većm biti osuđeni.

Glava 21

1. Pogledavši pak gore vidje bogate gdje metnu prilogu svoju u haznu B ožiju; 2. A vidje i jednu sirom ašnu udovicu koja metnu etaše ondje dvije leptu; 3. I reče: Z aista vam kažem : ova sirom ašna udovica metnu više od sviju: 4. Jer ovi svi metnuše u prilog B ogu od suviška svojega, a ona od sirotinje svoje metnu svu hranu svoju što im aše.

5. I kad neki govoraše za crkvu da je ukradena lijepijem kam enjem i zakladim a, reče: 6. D oći će dani u koje od svega što vidite ne će ostati ni kam en na kam enu koji se ne će razmetnuti.

7. Z apitaše ga pak govoreći: učitelju! a kad će to biti? i kakav je znak kad će se to dogoditi?

8. A on reče: čuvajte se da vas ne prevare, jer će metnu nogi doći na imen oje govoreći: ja sam . i vrijeme se približi. Ne idite dakle za njima.

9. A kad čujete ratove i bune, ne plašite se; jer to sve treba najprije da bude; ali još nije tad a posljed ak .

10. T ada im reče: U staće narod na narod i carstvo na carstvo;

11. I zemlja će se tresti vrlo po svijetu, i biće gladi i pomori i strahote i veliki znaci biće na nebu.

12. A prije svega ovoga metnuće na vas ruke svoje i goniće vas i predavati u zbornice i u tamnice; vodiće vas pred careve i kraljeve imena mojega radi.

13. A to će vam se dogoditi za svjedočanstvo.

14. Metnite dakle u srca svoja, da se prije ne pripravljate kako ćete odgovarati: 15. Jer ću vam ja dati usta i premetnu udrost kojoj se ne će metnu oći protiviti ni odgovoriti svi vaši protivnici.

16. A predavaće vas i roditelji i braća i rođaci i prijatelji; i pobiće neke od vas.

17. I svi će ometnuti na vas imena mojega radi.

18. I dlaka s glave vaše ne će poginuti.

19. T rpljenjem svojijem spasavajte duše svoje.

20. A kad vidite da Jerusalem opkoli vojska onda znajte da se približilo vrijeme da opusti.

21. T ada koji budu u Judeji neka bježe u gore, i koji budu u gradu neka izlaze na polje; i koji su na polju neka ne ulaze u njega: 22. Jer

su ovo dani osvete, da se izvrši sve što je napisano.

23. A li teško trudnim a i dojilicam a u te dane! Jer će biti velika nevolja na zemlji, i gnjev na ovom narodu.

24. I pašće od oštrica m ača, i odvešće se u ropstvo po svijem narod im a; i Jeru salim će g aziti n ezn ab o šci d o k se ne izvrše vrem ena neznabožaca.

25. I biće znaci u suncu i u m jesecu i u zvijezdama; i ljudima na zemlji tuga od smetnje i od huke morske i valova.

26. L judi će um irati od straha i od čekanja onoga što ide na zemlju ; jer će se i sile n eb esk e p o k ren u ti.

27. I tada će ugledati sina čovječijega gdje ide na oblacima sa silom i slavom velikom.

28. A kad se počne ovo zbivati, gledajte i podignite glave svoje; jer se približuje izbavljenje vaše.

29. I kaza im priču : Gledajte na smokvu i na sva drveta;

30. K ad vidite da već potjeraju, sam i znate da je blizu ljeto.

31. Tako i vi kad vidite ovo da se zbiva, znajte da je blizu carstvo B ožije.

32. Z aista vam kažem da ovaj naraštaj ne će proći dok se ovo sve ne zbude.

33. N ebo i zem lja proći će, a riječi m oje ne će proći.

34. A li se čuvajte da kako vaša srca ne otežaju žderanjem i pijanstvom i brigama ovoga svijeta, i da vam ovaj dan ne dođe iznenada.

35. Jer će doći kao zam ka na sve koji žive po svoj zemlji.

36. Stražite d ak le jed n ak o i m o lite se B o g u d a b iste se udostojili uteći od svega ovoga što će se zbiti, i stati pred sinom čovječijim .

37. I danju učaše u crkvi, a noću izlažaše i noćivaše na gori koja se zove Maslinska.

38. I sav narod dolažaše iz jutra k njemu u crkvu da ga slušaju.

Glava 22

1. Približavaše se pak praznik prijesnijeh hljebova koji se zove pasha.
2. I gledahu glavari sveštencički i književnici kako bi ga ubili; ali se bojahu naroda.
3. A sotona uđe u Judu, koji se zvaše Iskariot, i koji bješe jedan od tih anđela.
4. I otišavši govori s glavarima i sveštencijem i sa starješinama kako će im ga izdati.
5. I oni se obradovaše, i ugovoriše da mu dadu novce.
6. I on se obreče, i tražaše zgodna vremena da im ga preda tajno od naroda.
7. A dođe dan prijesnijeh hljebova u koji trebaše klati pashu;
8. I posla Petra i Jovana rekavši: Idite ugotovite nam pashu da jedemo.
9. A oni mu rekoše: Gdje hoćeš da ugotovim o?
10. A on im reče: Eto kad uđete u grad, srešće vas čovjek koji nosi vodu u krčagu; idite za njim u kuću u koju on uđe,
11. I kažite domaćinu: učitelj veli: gdje je gostionica gdje ću jesti pashu s učenicima i svojim?
12. I on će vam pokazati veliku sobu prostrtu; ondje ugotovite.
13. A oni otidoše i našloše kao što im kaza; i ugotoviše pashu.
14. I kad dođe čas, sjede za trpezu, i dvanaest apostola s njim.
15. I reče im: Vrlo sam željeo da ovu pashu jedem s vama prije nego postradam; 16. Jer vam kaže da je odsele neću jesti dok se ne svrši u carstvu Boga ožijem u.
17. I uzevši čašu dade hvalu, i reče: uzmite je i razdjelite među sobom; 18. Jer vam kažem da neću piti od roda vinogradskoga dok ne dođe carstvo Boga ožije.
19. I uzevši hljeb dade hvalu, i prelomivši ga dade im govoreći: Ovo je tijelo moje koje se daje za vas; ovo činite za moj spomen.
20. A tako i čašu po večeri, govoreći: Ovo je čaša novi zavjet mojom krvi koja se za vas proljeva.
21. ali evo ruka izdajnika mojega sa mnom je na trpezi.
22. I sin čovječij dakle se kao što je uređeno; ali teško čovjeku onome koji ga izdaje!

23. I oni staše tražiti m eĐu sobom koji bi dakle od njih bio koji će to učiniti.

24. A posta i prepiranje m eĐu njim a koji bi se držao m eĐu njim a da je najveći.

25. A on im reče: C arevi narodni vladaju narodom , a koji njim upravljaju, zovu se dobrotvori.

26. A li vi nem ojte tako; nego koji je najveći m eĐu vam a neka bude kao najm anji, i koji je starješina neka bude kao sluga.

27. Jer koji je veći, koji sjedi za trpezom ili koji služi?

N ije li onaj koji sjedi za trpezo m ? A ja sam m eĐu vama kao sluga.

28. A vi ste oni koji ste se održali sa m no m u m ojjem napastima.

29. I ja ostavljam vam a carstvo kao što je otac m oj meni ostavio:

30. Da jedete i pijete za trpezom mojom u carstvu mojemu, i da sjedite na prijestolima i sudite nad dvanaest koljena Izrailjevijeh.

31. R eče pak G ospod: S im one! S im one! evo vas ište sotona da bi vas činio kao pšenicu.

32. A ja se molih za tebe da tvoja vjera ne prestane; i ti kadgod obrativši se utvrdi braću svoju.

33. A on m u reče: G ospode! s tobom gotov sam i u tamn icu i n a sm rt ići.

34. A on reče: K ažem ti, P etre! danas ne će zapjevati pijetao dok se triput ne odrečeš da m e poznaješ.

35. I reče im : K ad vas poslah bez kese i bez torbe i bez obuće, eda vam što ne dostade? A oni rekoše: N išta.

36. A on im reče: A li sad koji im a kesu neka je uzm e, tako i torbu; a koji nema neka proda haljinu svoju i kupi nož.

37. Jer vam kaže da još i ovo treba na m eni da se izvrši što stoji u pism u: i m eĐu zločince m etnuše ga.

Jer što je pisano za m ene, svršuje se.

38. A oni rekoše: G ospode! evo ovdje dva noža. A on im reče: D osta je.

39. I izišavši otide po običaju na goru M aslinsku; a za njim otidoše učenici njegovi.

40. A kad doĐe na m jesto reče im : M olite se B ogu da ne padnete u napast.

41. I sam otstupi o d n jih k ak o se m o že k am en o m dobaciti, i kleknuvši na koljena m oljaše se B ogu 42. G ovoreći: O če! kad bi hteo da proneseš ovu čašu mimo mene! ali ne moja volja nego tvoja da bude.

43. A anĐeo m u se javi s neba, i krijepi ga.

44. I budući u borenju, m oljaše se bolje; znoj pak njegov bijaše kao kaplje krvi koje kapahu na zem lju.

45. I ustavši od m olitve doĐe k učenicim a svojijem , i naĐe ih a oni spavaju od žalosti, 46. I reče im : što spavate? ustanite, m olite se B ogu da ne padnete u napast.

47. Dok on pak jo š g o v o raše, g le, n aro d i jed an o d dvanaestorice, koji se zvaše Juda, iĐaše pred njim a, i pristupi k Isusu da ga cjeliva. Jer im ovo bijaše dao znak: Koga cjelivam onaj je.

48. A Isus m u reče: Juda! zar cjelivom izdaješ sina čovječijega?

49. A kad oni što b ijah u s n jim v id ješe šta će b iti, rekoše m u: G ospode! da bijem o nožem ?

50. I udari jedan od njih slugu poglavara sveštetičkoga, i odsiječe m u desno uho.

51. A Isus odgovarajući reče: O stavite to. I dohvativši se do uha njegova iscijeli ga.

52. A g lav arim a sv ešten ičk ijem i v o jv o d am a crkvenijem i starješinam a koji bijahu došli nanj reče Isus: Z ar kao na hajduka iziĐoste s noževim a i s koljem da me uhvatite?

53. Svaki dan bio sam s vama u crkvi i ne digoste ruku na m ene; ali je sad vaš čas i oblast tame.

54. A kad ga uhvatiše, odvedoše ga i uvedoše u dvor poglavara sveštetičkoga. A P etar iĐaše za njim izdaleka.

55. A kad oni naložiše oganj nasred dvora i sjeĐahu zajedno, i P etar sjeĐaše m eĐu njim a.

56. V idjevši ga pak jedna sluškinja gdje sjedi ko d ognja, i pogledavši nanj reče: I ovaj bješe s njim .

57. A on ga se odreče govoreći: ženo! ne poznajem ga.

58. I m alo za tijem vidje ga drugi i reče: I ti si od njih.

A P etar reče: čovječe! nijesam .

59. I pošto proĐe oko jednoga sahata drugi neko potvrĐ iv aše g o v o reći: Z aista i o v aj b ješe s n jim ; jer je Galilejac.

60. A Petar reče: čovječe! ne znam šta govoriš. I odmah dok on još govoraše zapjeva pijetao.

61. I obazrevši se Gospod pogleda na Petra, i Petar se opomenu riječi Gospodnje kako mu reče: Pije nego pijetao zapjeva odreći ćeš me se triput.

62. I izišavši na polje plaka gorko.

63. A ljudi koji držahu Isusa rugahu mu se, i bijahu ga.

64. I pokrivši ga bijahu ga po obrazu i pitahu ga govoreći: Poreci ko te udari?

65. I druge mnoge hule govorahu nanj.

66. I kad svanu, sabraše se starješine narodne i glavari sveštenečki i književnici, i odvedoše ga u svoj sud 67. Govoreći: Jesi li ti Hristos? kaži nam. A on im reče: Ako vam i kažem, ne ćete vjerovati.

68. A ako vas i zapitam, ne ćete mi odgovoriti, niti ćete me pustiti.

69. O dsele će sin čovječij sjediti s desne strane sile Božije.

70. Svi pak rekoše: Tili si dakle sin Božij? A on im reče: Vi kažete da sam ja.

71. A oni rekoše: šta nam trebaju više svjedočanstva? jer sam i čuismo iz usta njegovijeh.

Glava 23

1. I ustavši njih sve m noštvo odvedoše ga k P ilatu.
2. I počеше ga tužiti govoreći: O voga naĐosm o da otpaĐuje narod naš, i zabranjuje davati ćesaru danak, i govori da je on Hristos car.
3. A Pilat ga zapita: Ti li si car Judejski? A on odgovarajući reče m u: T i kažeš.
4. A P ilat reče glavarim a sveštenciķijem i narodu: Ja ne nalazim nikakve krivice na ovom ćovjeku.
5. A oni navaljivahu govoreći: O n buni ljude ućeći po svoj Judeji počevši od G alileje dovde.
6. A P ilat ćuvši za G alileju zapita: Z ar je on G alilejac?
7. I razum jevši da je iz područja Irodova posla ga Irod, koji takoĐer bijaše, u Jerusalem u onijeh dana.
8. A Irod vidjevši Isusa bi m u vrlo m ilo; jer je odavno željeo da ga vidi, jer je m nogo slu šao za njega, i nadaše se da će vidjeti od njega kako ćudo.
9. I pita ga m nogo koje za što; ali m u on ništa ne odgovori.
10. A glavari sveštenciķi i književniķi stajahu, i jednako tužahu ga.
11. A Irod osram otivši ga sa svojijem vojnicim a, i narugavši m u se, obuće m u bijelu haljinu, i posla ga natrag Pilatu.
12. I u taj se dan pom iriše P ilat i Irod m eĐu sobom ; jer prije bijahu u zavadi.
13. A P ilat sazavvši glavare sveštenciķke i knezove i narod
14. R eće im : D ovedoste m i ovoga ćovjeka kao koji narod otp u Đ u je, i eto ja g a p red v am a isp itah , i n e nalazim na ovom ćovjeku ni jedne krivice što vi na njega govorite!
15. A ni Irod, jer sam ga slao k njemu; i eto se ne nalazi ništa da je učinio što bi zasluživao sm rt.
16. Daklem da ga izbijem pa da pustim.
17. A trebaše o svakom prazniku pashe da im pusti po jednoga sužnja.
18. A li narod sav povika govoreći: uzm i ovoga, a pusti nam Varavu;
19. K oji bijaše baćen u tam nicu za nekakvu bunu učinjenu u gradu i za krv.
20. A P ilat opet reče da bi on htio pustiti Isusa.

21. A oni vikahu govoreći: Raspni ga, raspni.
22. A on im treći put reče: Kakvo je dakle on zlo učinio? ja ništa na njem u ne nađoh što bi zasluživao smrt; daklem da ga izbijem pa da pustim.
23. A oni jednako navaljivahu s velikom vikom, i iskahu da se on razapne; i nadvlada vika njihova i glavara svešteničkijeh.
24. I Pilat presudi da bude kao što oni ištu.
25. I pusti onoga što iskahu, koji bješe bačen u tamnicu za bunu i za krv; a Isusa ostavi na njihovu volju.
26. I kad ga povedoše, uhvatiše nekoga Simona koji ištaše iz polja, i metnuše na njega krst da nosi za Isusom.
27. A za njim ištaše mnoštvo naroda i žena, koje plakahu i naricahu za njim.
28. A Isus obazrevši se na njih reče: Kćeri Jerusalime! ne plačite za mnom, nego plačite za sobom i za djecom svojom.
29. Jer gle, idu dani u koje će se reći: blago nerotkinjam a, i utrobam a koje ne rodiše, i sisam a koje ne dojiše.
30. Tada će početi govoriti gorama: padnite na nas; i bregovima: pokrijte nas.
31. Jer kad se ovako radi od sirova drveta, šta će biti od suha?
32. Voda pak i druga dva zločinca da pogube s njim.
33. I kad dođoše na mjesto koje se zvaše košturnica, ondje razapeše njega i zločince, jednoga s desne strane a drugoga s lijeve.
34. A Isus govoraše: Oče! oprosti im; jer ne znadu šta čine. A dijeleći njegove haljine bacahu kocke.
35. I narod stajaše te gledaše, a i knezovi s njim a rugahu mu se govoreći: D rugim a pomozite, neka pomozite i sebi, ako je on Hristos, izbranik Božij.
36. A i vojnici mu se rugahu, i pristupahu k njemu i davahu mu ocat,
37. I govorahu: Ako si ti car Judejski pomozi sam sebi.
38. A bijaše nad njim i natpis napisan slovima Grčkim i Latinskijem i Hebrejskim: Ovo je car Judejski.
39. A jedan od obješenijeh zločinaca huljaše na njega govoreći: Ako si ti Hristos pomozite sebi i nama.
40. A drugi odgovarajući šutkaše ga i govoraše: Zar se ti ne bojiš Boga, kad si i sam osuđen tako?

41. I m i sm o još pravedno osuĐeni; jer prim am o po svojijem djelim a kao što sm o zaslužili; ali on nikakva zla nije učinio.

42. I reče Isusu: O pom eni m e se, G ospode! kad doĐeš u carstvo svoje.

43. I reče m u Isus: Z aista ti kažem : danas ćeš biti sa mnom u raju.

44. A bijaše oko šestoga sahata, i tam a bi po svoj zemlji do sahata devetoga.

45. I pom rča sunce, i zavjes crkveni razdrije se na pola.

46. I povikavši Isus iza glasa reče: O če! u ruke tvoje predaje duh svoj. I rekavši ovo izdahnu.

47. A kad vidje kapetan šta bi, stade hvaliti B oga govoreći: Z aista ovaj čovjek bješe pravednik.

48. I sav narod koji se bijaše skupio da gleda ovo, kad vidje šta biva, vrati se bijući se u prsi svoje.

49. A svi njegovi znanci stajahu izdaleka, i žene koje bijahu išle za njim iz G alileje, i gledahu ono.

50. I gle, čovjek, po im enu Josif. savjetnik, čovjek dobar i pravedan, 51. (O n ne bijaše pristao na njihov savjet i na posao) iz A rim ateje grada Judejskoga, koji i sam čekaše carstva B ožijeg,

52. O n pristupivši k P ilatu zaiska tijelo Isusovo.

53. I skide ga, i obavi platnom, i metnu ga u grob isječen, u kom e niko ne bijaše nikad m etnut.

54. I dan bijaše petak, i subota osvitaše.

55. A žene koje bijahu došle s Isusom iz G alileje, idoše za Josifom , i vidješe grob i kako se tijelo m etnu.

56. V rativši se pak pripraviše m irise i m iro; i u subotu dakle ostaše na m iru po zakonu.

Glava 14

1. A u prvi dan nedjeljni doĐoše vrlo rano na grob. i donesoše m irise što pripraviše, i neke druge žene s njima;

2. A li naĐoše kam en odvaljen od groba.

3. I ušavši ne naĐoše tijela G ospoda Isusa.

4. I kad se o n e ču Ā ah u to m e, g le, d v a č o v jek a stan e pred njima u sjajnijem haljinama; 5. A kad se one uplašiše i oboriše lica k zem lji. rekoše im : što tražite živoga m eĐu m rtvim a?

6. Nije ovdje; nego ustade: opomenite se kako vam kaza kad bješe još u G alileji, 7. G ovoreći da sin čovječij treba da se preda u ruke ljudi grješnika i da se razapne i treći dan da ustane.

8. I opom enuše se riječi njegovijeh.

9. I vrativši se od groba javiše sve ovo jedanaestorici i svima ostalijem.

10. A to bijaše M agdalina M arija i Jovana i Marija Jakovljeva i ostale e njim a koje kazaše ovo apostolima.

11. I njim a se učiniše njihove riječi kao laž, i ne vjerovaše im .

12. A P etar ustavši otrča ka grobu, i natkučivši se vidje sam e haljine gdje leže, i otide, čudeći se u sebi šta bi.

13. I gle, dvojica od njih iĐahu u onaj dan u selo koje bijaše daleko od Jerusolim a šeset potrkališta i zvaše se Emaus.

14. I oni govorahu m eĐu sobom o svim a ovijem dogaĐajim a.

15. I kad se oni razgovarahu i zapitivahu jedan drugoga, i Isus približi se, i iĐaše s njim a.

16. A oči im se držahu da ga ne poznaše.

17. A on im reče: K akav je to razgovor koji im ate m eĐu sobom idući, i što ste neveseli?

18. A jedan, po im enu K leopa, odgovarajući reče m u: Zar si ti jedan od crkvara u Jerusalimu koji nijesi ču o šta je u njem u bilo ovijeh dana?

19. I reče im : šta? A oni m u rekoše: Z a Isusa N azarećanina, koji bješe prorok, silan u djelu i u riječi pred Bogom i pred svijem narodom; 20. K ako ga predadoše glavari sveštentički i knezovi naši te se osudi na sm rt, i razapeše ga?

21. A m i se nadasm o da je on onaj koji će izbaviti Izrailja; ali svrh svega toga ovo je danas treći dan kako to bi.

22. A uplašiš nas i žene neke od našijeh koje su bile rano na grobu,

23. I ne našavši tijela njegova doĐoše govoreći da su im se anĐeli javili koji su kazali da je on živ.

24. I idoše jedni od našijeh na grob, i naĐoše tako kao što i žene kazaše, ali njega ne vidješe.

25. I on im reče: O bezum ni i sporoga srca za vjerovanje svega što govoriše proroci!

26. Nije li to trebalo da Hristo s p retrp i i d a u Đ e u slav u svoju?

27. I počevši od M ojsija i od sviju proroka kazivaše im što je za njega u svem u pism u.

28. I približiše se k selu u koje iĐahu, i on činjaše se da hoće dalje da ide.

29. I oni ga ustavljahu govoreći: O stani s nama, jer je dan nagao, i blizu je noć. I uĐe s njim a da noći.

30. I kad sjeĐaše s njim a za trpezo m , uze hljeb i blagoslovivši prelom i ga i dade im .

31. T ada se njim a otvoriše oči i poznaše ga. I njega nestade.

32. I oni govorahu jedan drugome: Ne goraše li n aše srce u nam a kad nam govoraše putem i kad nam kazivaše pism o?

33. I ustavši onaj čas, vratiše se u Jerusolim , i naĐoše u skupu jedanaestoricu i koji bijahu s njima 34. Koji govorahu: Zaista ustade Gospod, i javi se Simonu.

35. I oni kazaše što bi na putu, i kako ga poznaše kad prelomi hljeb.

36. A kad oni ovo govorahu, i sam Isus stade m eĐu njim a, i reče im : M ir vam .

37. A oni se uplašiš, i poplašeni budući, m išljahu da vide duha.

38. I reče im : šta se plašite? I zašto takove m isli ulaze u srca v aša?

39. Vidite ruke moje i noge moje: ja sam glavom; opipajte me i vidite; jer duh tijela i kostiju nema kao što vidite da ja im am .

40. I ovo rekavši pokaza im ruke i noge.

41. A dok oni još ne vjerovahu od radosti i čuĐahu se reče im : Im ate li ovdje što za jelo?

42. A oni m u daše kom ad ribe pečene, i m eda u satu.

43. I uzevši izjede pred njim a.

44. I reče im : O vo su riječi koje sam vam govorio još dok sam bio s vam a, da sve treba da se svrši što je za mene napisano u zakonu Mojsijevu i u prorocima i u psalmima.

45. Tada im otvori um da razumiju pismo.

46. I reče im : T ako je pisano, i tako je trebalo da H ristos postrada i da ustane iz m rtvijeh treći dan; 47. I da se propovijeda pokajanje u ime njegovo i oproštenje grijeha po svijem narodim a p očevši od Jerusalima.

48. A vi ste svjedoci ovome.

49. I gle, ja ću poslati obećanje oca svojega na vas; a vi sjedite u gradu Jerusalim skom e dok se ne obučete u silu s visine.

50. I izvede ih na polje do V itanije, i podignuvši ruke svoje blagoslovi ih.

51. I kad ih blagosiljaše, otstupi od njih, i uznošaše se na nebo.

52. I oni m u se pokloniše, i vratiše se u Jerusalim s velikom radošću.

53. I bijahu jednako u crkvi hvaleći i blagosiljajući Boga. Amin.